

5a

**Assemblea
NACIONAL**

euia esquerra
unida i
alternativa
www.euia.cat

blea document final de la 5a Ass
e la 5a Assemblea Nacional doc

5a

Assemblea
NACIONAL

mbles document final de la 5a A
de la 5a Assemblea Nacional o

Índex.

Pàgina 5.

0. Intervenció de Jordi Miralles, coordinador general d'EUiA, en l'obertura de la 5a Assemblea Nacional.

Pàgina 14.

1. Propostes per a l'acció política i social.

Pàgina 62.

2. Ampliació de la base social d'esquerres.

Pàgina 72.

3. Una EUiA amb més moviment, canvis organitzatius.

Pàgina 84.

4. ICV-EUiA, una coalició política.

Pàgina 92.

5. Balanç del Govern d'Entesa.

5a

Assemblea
NACIONAL

mbles document final de la 5a A
de la 5a Assemblea Nacional o

5a

Assemblea NACIONAL

0. Intervenció de
Jordi Miralles,
coordinador general
d'EUiA, en l'obertura de
la 5a Assemblea Nacional

Presentació

Bon dia a tots i totes, delegats i delegades, convidats i convidades a la 5a Assemblea Nacional d'Esquerra Unida i Alternativa.

La primera cosa que vull desitjar-nos és un bon debat i unes millors conclusions, després que les assemblees de base han fet arribar més de 800 esmenes, a més de balanços i suggeriments, per millorar els documents.

Però voldria, abans de continuar, demanar a la presidenta de l'Assemblea fer una primera votació. Que es voti una resolució per demanar el cessament –per part del govern Zapatero– de Maite Costa, presidenta del Consejo Nacional de la Energía, per la provocació que suposa la proposta d'incrementar en un 31% el preu de la llum. Quina barbaritat!

Com deia en començar, és positiu i molt significatiu del que ja som, que el 48% de les esmenes vagin dirigides al capítol de les propostes per a l'acció política. Dit d'una altra manera, EUiA ja ha superat –en aquests 10 anys– els debats interioritzats, per ocupar-se d'elaborar i practicar les propostes socials i polítiques d'una formació de l'esquerra transformadora.

Les esmenes es discutiran més tard a les comissions, però vull demanar-vos una cosa: defugim el debat parlamentari i aprofundim en el fet de posar en comú les experiències d'aquests anys, i –especialment– compartim les propostes per ser més forts i més útils, en un moment polític, social i econòmic molt difícil per als treballadors, les treballadores i l'esquerra social i política.

EuiA, en aquests tres anys, ha crescut orgànicament i ha madurat políticament. Som presents a més municipis i sectors, i ens hem rejuenit. Som més presents en la vida política catalana, tenim més representants a les institucions, hem contribuït a revalidar una nova majoria d'esqueres, hem reeditat la coalició ICV-EUiA, tenim un paper decisiu a IU-Federal i participem en la direcció i les polítiques del Partit de l'Esquerra Europea.

Companyes i companys, podem afirmar que EUiA té bona salut.

Què cal fer? Què ens proposem pels propers anys, i com ho hem de fer? Aquestes són preguntes a les quals hem de donar una resposta valenta, tenint molt en compte l'actual crisi d'un capitalisme tòxic i les seves conseqüències. És per això que, considerant els documents, i tal com han proposat diverses assemblees de base, proposo que la comissió de resolucions prepari una declaració en la qual:

- Identifiquem els responsables de la crisi del capitalisme, sí, del capitalisme, explicant per què hem arribat fins aquí. EUiA no vol quedar-se en el fet de descriure què passa, sinó també en el fet de saber per què ha passat.
- Proposem alternatives per aconseguir que no siguin els treballadors i les treballadores els qui tornin a pagar la crisi, i per impulsar canvis estructurals per aconseguir que l'economia estigui al servei de les persones.
- Comprometem-nos a contribuir a recuperar la solidaritat entre els treballadors, la solidaritat de classe, i a mobilitzar-nos en defensa dels llocs de treball.

Aquesta 5a Assemblea Nacional se solidaritza amb els treballadors i treballadores afectats: Nissan, SEAT, ACC, Pirelli, Frigo, DISA, Esteban Ikeda, Simón, Mercedes, FRAPE, Freudenberg, Tecnoconfort, Tyco, T-Systems, Delphi, Tallers Casals, SONY, Vitri, Primayor, Lehman Brothers, Essa Palau, Roca, Visteón, Durex, Eurosit, Ficotriad, Magneti-Marelli, o Ficotrapsa, i d'altres empreses més del sector de la construcció i dels serveis que també estan patint les conseqüències de la crisi.

El passat mes d'octubre es van presentar 150 expedients de regulació i 10.500 treballadors i treballadores estan esperant la resolució sobre altres expedients.

Companyes i companys, en aquesta intervenció, a més d'expressar el compromís d'EUiA a plantar cara a les conseqüències de la crisi i als qui l'han provocat, vull compartir uns indicadors de la Catalunya real. S'han fet moltes coses, i s'han fet bé des que l'esquerra ha arribat al govern, però cal anar més enllà per avançar en els drets de les persones i en la justícia social, ja que la crisi és amable amb els culpables i agressiva i dolorosa amb la gent treballadora i els socialment menys afavorits: la gent gran, les dones, les persones malaltes o discapacitades i els més joves.

Quina és la Catalunya d'avui? En quines condicions viuen molts catalans i catalanes?

- Al mes de setembre, les peticions de procediment concursal han augmentat un 243,8%, un 178% de variació interanual.
- La taxa d'atur és d'un 9%, cosa que suposa que durant el tercer trimestre de l'any l'atur ha augmentat 3.839 persones cada dia, 595 persones més al dia que al segon trimestre.
- La temporalitat laboral a Catalunya s'ha situat en un 21,73%.
- L'IPC ha crescut un 4,5% interanual al setembre del 2008, la taxa més elevada dels últims anys, a excepció del mes de juliol (5,1%). Els grups més inflacionistes han estat l'habitatge (7,7%), els transports (7%) i els aliments i begudes no alcohòliques (5,8%). Per tant, afecta més negativament els col·lectius més febles perquè són els productes de primera necessitat els que puguen més.
- Els salaris han continuat perdent poder adquisitiu.
- Molts joves tenen un contracte precari i salaris de 600, 700 i 800 euros, i encara hi ha pensions molt baixes.
- Es preveu que una de cada tres famílies pot tenir problemes greus en el pagament de la hipoteca. L'Euribor ha passat del 4.661 a l'agost del 2007 al 5.323 a l'agost d'aquest any.
- Cal tenir present que el llarg període de deu anys de forta inflació de preus en el mercat immobiliari ha portat a una diferència extraordinària entre l'evolució dels salaris i l'evolució del cost de l'habitatge: entre l'any 1997 i l'any 2007 els salaris mitjans de Catalunya han crescut un 37%, mentre que els preus mitjans dels habitatges han pujat entre un 250% i un 300%.
- Aquest diferencial real entre salaris i preus de l'habitatge ha acabat portant moltes llars a tenir grans dificultats, o impossibilitat, a l'hora de fer front al retorn d'un préstec hipotecari o al pagament d'un lloguer. I, mentre els preus dels habitatges siguin elevats, els lloguers també seran elevats; en el segon trimestre de 2008 la renda mitjana contractual a Catalunya s'ha situat en els 881,9 euros/mes.

- Actualment, el 25% de la població de l'Àrea Metropolitana de Barcelona quedaria exclosa d'accedir a un habitatge, fins i tot de protecció oficial.
- La pobresa moderada afecta un 19% de la població catalana: 1,3 milions de persones.
- Són necessaris prop de 10 mesos per a un diagnòstic de lesió de traumatologia, més d'un any per accedir a una unitat diagnòstica de fibromiàlgia, més de 2 anys per a la síndrome de fatiga crònica.
- Un 34% dels joves abandona prematurament els ensenyaments.
- El creixement de la població catalana, amb l'arribada d'un milió de persones d'arreu del món en els darrers 10 anys, suposa nous reptes per garantir els seus drets i deures.
- 11 dones han mort per violència masclista.

Aquests indicadors confirmen la nostra prioritat: continuar treballant per millorar les condicions de vida de la gent.

Companyes i companys, vull fixar una posició sobre dues qüestions d'actualitat: les eleccions als Estats Units i la llei d'educació de Catalunya:

Les eleccions als Estats Units

Celebrem l'Assemblea Nacional dies després de la victòria dels demòcrates a les eleccions als Estats Units. EUiA espera que Barack Obama porti realment a terme el canvi anunciat en la seva campanya electoral. Perquè aquest canvi sigui realitat, Obama s'haurà d'atrevir a fer noves polítiques econòmiques en favor de les persones, posant fi a polítiques que durant dècades han fomentat l'especulació i han generat desigualtats internes i arreu del món; a més d'emprendre polítiques mediambientals per combatre el canvi climàtic i apostar per les energies renovables.

Serà vital que el nou govern demòcrata faci un gir en la política internacional en favor de la pau, la reducció de les despeses militars, la retirada de les tropes d'Iraq i el tancament de la presó de Guantánamo, i també en el respecte als governs legítims d'Amèrica Llatina i en la fi del bloqueig a Cuba.

La llei d'educació de Catalunya (LEC)

Com a coordinador general d'EUiA, i com a vicepresident d'ICV-EUiA, puc afirmar que si no hi ha canvis en la llei d'educació, tot i que hi ha mesures que milloraran el sistema educatiu, no la podrem votar.

Que quedi clar al PSC i a ERC: aquesta no és una postura, ni una manera per arribar a l'Assemblea marcant perfil. És una posició coherent, exigent i compromesa. Coherent, perquè apostem decididament per l'ensenyament públic, abans d'estar al govern i ara; exigent, perquè volem que es compleixi el que hem pactat: l'Acord d'Entesa i el Pacte Nacional d'Educació; i compromesa amb la comunitat educativa, perquè nosaltres estem amb els sindicats, els professionals, les associacions de pares i mares, el moviment de renovació pedagògica i les associacions estudiantils, i no estem pas amb les patronals de la privada i qui els representa, CiU.

Torno a dir que no és una qüestió de perfil, que aquest el tenim definit des de fa molt temps: educació pública, gratuïta, de qualitat, laica i coeducativa. Es tracta d'una posició coherent, perquè apostem per l'ensenyament públic, exigent amb allò pactat i compromesa amb la comunitat educativa. En canvi, l'estat actual del projecte de LEC:

- No situa l'escola pública com a referent del sistema educatiu, com a garantia de qualitat, gratuïtat, igualtat i cohesió social, qüestió per a la qual cal un finançament potent.
- No respecta l'acord social del Pacte Nacional per l'Educació (PNE), que era un primer pas –encara potser massa petit– per superar el model de dualització de la doble xarxa existent a Catalunya i, per tant, una oportunitat de millora de la situació de l'educació.
- Incompleix l'Acord del Govern d'Entesa que en els continguts diu: Desplegar i consolidar el servei públic d'educació garantint els instruments i recursos que permetin al sector públic assolir la màxima qualitat (pàg. 9), i tal com s'havia signat en el PNE; i, també, pel mètode Elaborar participadament (...) el projecte de llei d'educació de Catalunya (pàg. 9).
- Manté la dualització de la xarxa educativa en centres públics i privats concertats, fet que significa normalitzar la segregació de persones per raó de classe social, gènere, origen,... Dóna privilegis a la jerarquia catòlica amb el manteniment de l'assignatura de religió en l'espai públic

(de tothom) que és l'escola, cedint a la pressió de CiU i el conjunt de la dreta, que té una visió mercantilista de l'educació.

- Permet la consolidació d'una xarxa privada concertada amb menys obligacions davant dels poders públics, que serveix per potenciar un model educatiu segregador i gens cohesionador.
- Obre massa portes a les patronals dels privats concertats, en lloc d'invertir més en la creació de més centres públics. El que cal és iniciar els passos per incorporar a la xarxa pública alguns centres concertats, revisant concerts i eliminant –d'entrada– els dels centres privats d'elit.

No assegura l'escolarització mixta a tots els centres, ni la laïcitat dels centres públics i la coeducació com a valors democràtics, ni un accés igualitari a les places escolars de centres públics i privats concertats, ni la gratuïtat de l'escolarització, ni la corresponsabilització de centres públics i privats concertats en l'escolarització d'alumnat immigrant o amb necessitats educatives especials, ni la planificació de l'oferta educativa en mans del Departament d'Educació com a instrument de la política educativa.

EUiA no està d'acord en una concessió fonamental a la LEC d'una calculada estratègia de CiU: posar les bases per desenvolupar més endavant un sistema dual i classista.

I vull acabar aquesta intervenció parlant de nosaltres, d'Esquerra Unida i Alternativa. En aquesta assemblea tenim el repte d'avançar cap a una EUiA amb més moviment. En el document ens fem les següents preguntes: Què cal fer per concretar millor les propostes i ser més útils? Quins instruments necessitem? Com podem créixer més i incorporar més joves? Com podem contribuir a fer polítiques més a l'esquerra? Com podem eixamplar el teixit social i facilitar la participació de la gent? Com podem portar la política als centres de treball i arribar a la nostra gent als barris? Com podem obrir-nos més i organitzar-nos millor? Com podem incorporar més votants de la coalició a EUiA? Com podem fer avançar la coalició, però sense quedar subsumits?

Per aconseguir-ho ens cal:

- Un canvi en la concepció de l'afiliació per aconseguir un moviment i unes assemblees de base de la diversitat, compostes per afiliats i afiliades activistes, afiliats i afiliades amb vinculacions molt flexibles; i votants d'esquerres i ecologistes.
- Conjuguar millor que EUiA és una formació sustentada en dos pilars igual d'importants: l'activitat social i l'activitat política i institucional.
- Tenir clar que per aconseguir aquest moviment polític i social més obert, flexible i arrelat cal que EUiA s'organitzi millor als llocs on la nostra gent conviu, es relaciona i passa més temps quotidianament. És a dir, una EUiA dels territoris (barris, pobles i ciutats), dels sectors i del món del treball.

Companyes i companys, bona discussió i millors conclusions.

5a

Asamblea
NACIONAL

plea document final de la 5a Ass
e la 5a Assemblée Nacional doc

5a

Assemblea NACIONAL

1. Propostes per a l'acció política i social

1.- Introducció

EUiA vol actualitzar a la 5a Assemblea Nacional les propostes per a l'acció política i social pels propers anys. EUiA té acordades, en anteriors assemblees, tesis, objectius i prioritats polítiques que continuen vigents per als homes i dones d'EUiA, i ha contribuït als diversos programes electorals de la coalició, que són eines bàsiques per al treball institucional.

Però és evident que la situació política és canviant, i que també hem experimentat que el nostre projecte es va plasmant en les propostes, plans de treball i campanyes locals, sectorials i nacionals. Per això, cal actualitzar les propostes d'EUiA per contribuir a millorar les condicions de vida de la gent i avançar més en drets socials i nacionals.

És per això que proposem unes propostes per a l'acció política i social que contribueixen a ampliar l'activitat de les assemblees de base i de l'organització en el seu conjunt. Exposem a continuació aquestes propostes.

2.- Una resposta d'esquerres a la crisi

La crisi no la poden pagar els treballadors i treballadores. Hi ha polítiques econòmiques, laborals i socials d'esquerres i polítiques econòmiques, laborals i socials de dretes. EUiA proposa mesures concretes per respondre a la crisi des de l'esquerra, però també vol assenyalar quines polítiques són les que ens han portat fins aquí, ja que les coses (i la crisi) no passen perquè sí.

Una política d'esquerres vol dir compromisos per a la plena ocupació de qualitat, millores de les prestacions per atur, polítiques fiscals progressives, uns horaris que permetin conciliar treball i vida, i un sistema social i de serveis públics i gratuïts de qualitat. Una política d'esquerres vol dir mesures per eradicar la precarietat a totes les facetes de la vida. És a dir, millorar la qualitat de vida dels sectors més vulnerables de la població: treballadors/es, infants i adolescents, joves, persones immigrants, aturats/des, beneficiaris/es del sistema públic de pensions, persones que pateixen malalties o discapacitats.

Lluitar contra les precarietats no és nou per a EUiA, sinó que forma part de la nostra identitat. Treballem des de fa 10 anys i, més recentment, amb la Carta de Barcelona sobre precarietat i salut, que està esdevenint una referència en la matèria a Europa, s'ha iniciat la tasca per al desenvolupament d'indicadors de precarietat que permetin actuar de forma directa.

EUiA planteja l'adopció d'una sèrie de propostes d'acció que aborden, des d'una perspectiva d'esquerres, la crisi, la precarietat i l'exclusió social, de manera multidisciplinària, tenint en compte la conjuntura actual, i que concretem a continuació:

2.1.- Crisi econòmica i política de capitalisme

El sistema econòmic capitalista està immers en una profunda crisi. El seu fort component especulatiu ha conduït a una crisi immobiliària, hipotecària i financera que es tradueix en la pujada dels tipus d'interès, en tant que l'existència d'un mercat mundial de productes financers sense regulacions de cap tipus ha globalitzat la crisi. La davallada del valor dels immobles i les cotitzacions a borsa han reconduït les inversions especulatives cap a mercats de futurs en matèries primeres: petroli, productes alimentaris i aigua, provocant l'increment dels preus dels hidrocarburs que, juntament amb els alts tipus d'interès i la retracció del crèdit, amenacen la viabilitat de sectors productius de països amb poc estalvi i dependents del petroli. L'increment especulatiu dels preus dels productes alimentaris posa en perill la vida de milions de persones. Un petit nombre d'institucions financeres i corporacions multinacionals manipulen el mercat i determinen el nivell de vida i la supervivència de milions de persones amb el vistiplau d'organismes ademocràtics com el FMI, el Banc Mundial i l'Organització Mundial de Comerç, que han estat, a més, agents actius al seu servei en l'actual situació de crisi del planeta, comptant amb la passivitat de les Nacions Unides.

Aquesta situació és especialment punyent per part del sector dels hidrocarburs, el complex de la indústria militar, la indústria agroalimentària, les químiques i farmacèutiques, i les empreses privatitzadores de l'aigua.

Les directrius neoliberals, que donen cobertura política a la conjuntura econòmica de crisi, es confonen perillosament amb la xenofòbia, el racisme i el feixisme i signifiquen retrocessos gairebé centenaris en els drets socials, les conquestes obreres i del feminisme, l'estat del benestar i el procés civilitzador. El capitalisme neoliberal, i la crisi que ha provocat, fan realitat com mai la lluita pel socialisme com un sistema alternatiu al capitalisme.

2.2.- Un gir a la dreta en el govern del PSOE

El govern del PSOE ha seguit aplicant en el terreny econòmic, industrial i laboral les directrius neoliberals que venien de la Unió Europea (UE). Pel que fa a l'estructura econòmica, ha mantingut el desequilibri dels sectors productius que ens fan especialment vulnerables a la crisi. El comportament de la inflació demostra clarament les perturbacions generades per les pràctiques especulatives, sense que el govern es decideixi a intervenir de forma decidida a favor dels sectors més dèbils. Els avenços fets en drets civils en la primera legislatura Zapatero no poden fer oblidar ni l'aplicació del Pacte d'Estabilitat signat pels països que formen la unió monetària a la UE (i que carrega els costos de l'ajust econòmic sobre les condicions de vida de treballadors/es), ni l'acatament del Consens de Washington amb l'assalt privatitzador als sectors de la salut, l'ensenyament i altres serveis públics (ara els toca a ADIF i AENA), sota la coartada, en alguns casos, de la descentralització feta a les comunitats autònomes. Tot i l'increment nominal en l'import del salari i les pensions mínimes, les polítiques fiscals fetes (devolució de 400€ eliminació de l'impost de patrimoni i el xec nadó) confonen de forma interessada la política de drets socials amb el repartiment de xecs, aplicant mesures frontereres entre el social-liberalisme més dretà i un populisme de cacics.

La renda per capita espanyola ha crescut per sobre de la mitjana europea, però en la distribució factorial d'aquesta disminueixen les retribucions de les persones assalariades a favor de les remuneracions del capital. Algunes dades són bastant aclaridores:

- En els darrers 10 anys, el salari mitjà en termes reals a l'estat espanyol ha retrocedit un 4%. No hi ha cap altre país de la UE-15 on els salaris reals hagin disminuït. S'observa una pèrdua de poder adquisitiu total que oscil·la entre el 8.9% i el 20.8%, registres que àmpliament es mengen l'1.2% de guany del poder adquisitiu via salarial.
- Mentrestant, fins i tot en aquest any 2008 de crisi, el benefici net de les empreses financeres i no financeres a Espanya ha seguit incrementant. Els grans valors que cotitzen en borsa i s'inclouen a l'IBEX-35 van incrementar els seus guanys un 44% (la banca va assolir un 58.8%).
- Les hipoteques han augmentat una mitjana del 45% al llarg de l'últim any, condemnant les rendes més baixes a l'exclusió social residencial, ja que el 32% de la població guanya menys de 1.000€ al mes.

- Segueix l'escandalós frau fiscal: 50.000 milions d'euros (un 5% del PIB), una xifra superior al que es gasta en educació a l'estat espanyol (el 4,3%), i comparable a la que es destina a la salut (5,5%).

Al mateix temps, es fa molt més lent el creixement de la despesa social per arribar a la mitjana europea, malgrat l'efecte deflactor que, tant sobre la renda com sobre la despesa, ha tingut l'entrada a la UE de països amb menys renda que l'estat espanyol. Bona part del creixement dels darrers anys es deu a la població immigrada, que es veu ara especialment amenaçada pel creixement de l'atur i la xenofòbia, i les "noves" polítiques d'immigració (la primera de les quals ha estat la directiva europea de la vergonya).

El creixement econòmic a Espanya dels darrers anys ha estat donat en gran part per l'increment desmesurat del sector de la construcció (per la bombolla immobiliària), fet que paguen els treballadors i treballadores amb les seves hipoteques. El govern del PSOE ha mirat cap a una altra banda, mentre veia com augmentaven els beneficis d'immobiliàries i el negoci bancari, i de retruc els ingressos de l'Estat per impostos indirectes i altres taxes. D'altra banda, el govern no ha volgut frenar l'afloreament d'intermediaris hipotecaris i reunificadors de crèdits que han tret beneficis de les dificultats d'arribar a final de mes de la gran majoria de persones.

Malauradament, aquestes amenaces sobre el conjunt dels treballadors i treballadores no han estat prou combatudes des d'alguns sectors sindicals, que han primat l'objectiu de la "pau social" per davant de la lluita pels drets i els interessos de la classe treballadora. Així, s'han signat reformes laborals regressives, pactes de moderació salarial, pactes amb el govern per aprovar lleis que retallen pensions, múltiples expedients de regulació d'ocupació i deslocalitzacions de fàbriques, s'han obstaculitzat vagues i lluites... Cal fer una crida a alguns i algunes dirigents sindicals perquè es replantegin l'estratègia de la pau social i la substitueixin per l'estratègia de la lluita social, que serà especialment necessària davant la crisi actual.

3.- L'economia al servei de les persones. Més mobilització social

Un altre món és possible, i també una altra Europa i una altra manera d'entendre l'economia i la política. En primer lloc, mesurant el comportament de l'economia pel benestar de les persones, que té més a veure amb la satisfacció real de les necessitats humanes i la potenciació de les seves capacitats que no amb el creixement del PIB, la renda o la riquesa. En segon lloc, assumint que els treballs de cura i reproducció (realitzats bàsicament per dones) són una part vital de qualsevol sistema econòmic, ja que les persones han d'ocupar el centre de les polítiques i l'economia. Això vol dir incorporar de forma urgent valors del feminisme a les polítiques transformadores. En tercer lloc, fomentant la participació i la intervenció política real de les organitzacions i dels moviments populars, que apoderi les persones, en especial les més desposseïdes. En quart lloc, reivindicant els judicis ètics com a consubstancials i desitjables per a qualsevol anàlisi econòmic i política: menys gestió neoliberal o socialdemòcrata, i més política transformadora en el sentit del socialisme. I, finalment, i com a element guia i distintiu, incorporant la classe social com a valor explicatiu de primer ordre en les anàlisis, valoracions i preses de decisions.

3.1.- Propostes per viure millor i per eradicar la precarietat

3.1.1.- L'habitatge digne és un dret, no un luxe

- Garantir el compliment de la llei del dret a l'habitatge aprovada pel Parlament de Catalunya.
- Modificació de la llei d'arrendaments urbans: evitar que el propietari pugui rescindir unilateralment el contracte o elevar el preu indiscriminadament; situar l'esforç de pagament com a màxim en el 30-35% dels ingressos.
- Derogació de l'article 9è del Reial Decret Llei 2/1985, de 30 d'abril, sobre mesures de política econòmica, que estableix la supressió de la pròrroga forçosa, així com de l'apartat 1 de l'article 9è de la LAU, que estableix un màxim de cinc anys de vigència d'un contracte de lloguer.
- Reforma de la llei del mercat hipotecari, que protegeixi les famílies del sobreendeutament: introducció de nous índexs d'actualització hipote-

cària, vinculats a l'augment i la disminució dels salaris; adequació del mercat del crèdit a la realitat socioeconòmica, amb un màxim del 80% del valor de l'habitatge i de 30 anys per amortitzar el crèdit; suspensió automàtica dels pagaments de les hipoteques en cas de situació d'atur o de disminució dels ingressos dels titulars superiors al 30%, sense cap cost addicional per al client i sense increment dels interessos a abonar.

- Estudiar la manera d'establir, per part del govern, l'aplicació d'un límit de pujada als índexs hipotecaris.
- Dotació de les inversions necessàries des de l'administració per a la creació d'un parc d'habitatges socials de lloguer, element necessari per garantir l'accés a l'habitatge a un preu assequible.
- Exigir a l'Estat que doti les CCAA de les eines necessàries per gravar els habitatges desocupats. Revocació dels documents de propietat d'un immoble a partir dels cinc anys d'abandonament sense justificació.
- Condicionar la subvenció d'ajuts per a la rehabilitació d'edificis a una moratòria de cinc anys en els preus dels lloguers i a una pujada ajustada estrictament a l'IPC a partir d'aquest termini.

3.1.2.- Millors salaris

- Elevació del salari mínim fins als 1.000 nets al mes, en un període no superior a una legislatura, mantenint el poder adquisitiu actual d'aquesta xifra en el moment d'aplicació.
- Inclusió en la regulació laboral de l'obligatorietat de la clàusula de revisió salarial retroactiva en els convenis col·lectius i aplicació general si no hi ha conveni col·lectiu de referència.

3.1.3.- Treball estable

- Reincorporació al lloc de treball, opcional pel treballador/a i obligatòria per l'empresa, en casos d'acomiadament improcedent.
- Recuperació del principi de causalitat en la contractació: tot lloc de treball fix s'ha de cobrir amb un contracte de treball fix.

3.1.4.- Treball segur i saludable

- Penalitzar en un 30% les cotitzacions a la Seguretat Social a les empreses que tinguin un índex de sinistralitat que superi en un 50% la mitjana del sector.
- Intervenció de la Fiscalia en cas d'accidents mortals i assetjament laboral. Creació d'una Fiscalia específica i coordinada amb la Inspecció de treball.
- Tipificar al codi penal l'incompliment continuat de la llei de prevenció de riscos laborals.
- Persecució de les subcontractacions fraudulentas. Traslladar a d'altres sectors la llei de subcontractació de la construcció.
- Crear mecanismes perquè tots els concursos i plecs de condicions dels diversos municipis de Catalunya tinguin la major transparència per part de les administracions públiques implicades, així com poder vetllar perquè es garanteixin tots els drets dels treballadors i treballadores i la persecució de les subcontractacions fraudulentas.
- Gestió exclusivament pública dels recursos relacionats amb l'atenció sanitària laboral i dels processos d'incapacitat temporal, en detriment de les mútues d'accidents de treball, anant cap a un horitzó d'eliminació d'aquestes.
- Traspasar i potenciar Inspecció de Treball (més recursos humans i materials), per controlar millor el frau i l'incompliment de la normativa laboral.

3.1.5.- Treball de qualitat

- Reducció legal de la jornada laboral a 35 hores setmanals, sense disminució salarial ni hores extraordinàries.
- Llei integral de reorganització dels temps i els treballs. Repartiment de la riquesa, els treballs i un bé imprescindible per al benestar: el temps.
- Augmentar el nivell professional dels treballadors/es, potenciant la innovació tecnològica i la recerca a les empreses, així com el reciclatge dels professionals. Aposta decidida per la Formació Professional.

- Inclusió en la legislació laboral dels drets sindicals d'informació, consulta i participació dels treballadors/es, especialment en matèria d'organització del treball.
- Introduir clàusules socials a la contractació: seguretat i salut, estabilitat a l'ocupació, compliment de normatives i convenis col·lectius.

3.1.6.- Ocupació igual per a homes i dones

- Equiparació de sous entre homes i dones, així com en l'àmbit de la formació i de la promoció professional dins les empreses. Seguiment periòdic de l'estadística sobre aquesta matèria i adopció de mesures legals contra les empreses que discriminin.
- Continuar la política d'igualtat en les condicions de treball entre homes i dones, lluitant contra la precarietat, la segregació vertical i horitzontal, la sinistralitat i les condicions laborals perjudicials per a la salut. Establir protocols d'actuació i polítiques de prevenció i resolució de l'assetjament sexual.
- Allargar el període de maternitat fins a un any, evitant així l'opció d'agafar un any d'excedència sense cobrar res.

3.1.7.- Un sistema just de pensions públiques

- Reduir els períodes de cotització per accedir a les pensions de jubilació a 15 anys, incloent al còmput els dies quota, i fent que tots els treballadors i les treballadores puguin accedir a la prejubilació sempre que reuneixin els requisits del paràgraf anterior.
- Homogeneïtzar els requisits de les pensions de viduïtat i orfanat entre matrimonis, parelles de fet i ruptures de qualsevol tipus de parella.
- Augmentar les pensions mínimes als mateixos nivells que el salari mínim.

3.1.8.- Sistema fiscal just i redistributiu

- Augmentar els impostos a les rendes més altes, societats i rendes del capital: creació d'un impost a les grans fortunes; penalitzar les rendes del capital respecte els salaris; augment dels trams de l'IRPF; augment dels tipus impositius dels últims trams.
- Recuperació dels impostos de transmissions patrimonials i successions.
- Exigir el doble etiquetatge de preu (en origen i final del producte).
- Reducció de l'IVA de productes de primera necessitat.
- Intensificar la lluita contra el frau fiscal.
- Aplicar mecanismes de diferenciació fiscal entre PIMES i grans empreses.

3.1.9.- Una economia al servei de les persones

- Orientació clara de la política econòmica cap al compliment de l'objectiu de la plena ocupació.
- Pressupostos expansius, amb utilització dels ingressos i les despeses públiques per pal·liar els efectes de la crisi sobre les rendes més baixes, corregint el dèficit social i millorant substancialment la distribució de la renda. Pressupostos participatius amb perspectiva de gènere.
- Mesures contra el creixement de la inflació com ara la disminució dels marges empresarials en la distribució comercial i la dinàmica de concerts amb el sector privat (que s'han de suprimir), el control de preus en els productes de primera necessitat i l'eliminació d'intermediaris al procés de comercialització dels productes agrícoles.
- Implementació de mecanismes de control a les entitats bancàries, pel que fa referència a la venda de productes financers, per evitar els abusos realitzats en els darrers anys.
- Introduir mesures per reduir la dependència energètica de l'estat espanyol respecte de les multinacionals i el consum de combustibles fòssils, apostant per l'establiment de preus màxims dels carburants, amb supressió dels impostos indirectes que els graven, inclòs el cèntim

sanitari, que han de ser substituïts per impostos directes basats en la progressivitat. Llei d'energies renovables, amb l'objectiu d'assolir a partir d'aquestes un 30% de l'energia primària l'any 2020, i un 80% l'any 2050. Utilitzar els recursos naturals existents al territori.

- Posar data al tancament de les nuclears de Catalunya.
- Oposició als agrocombustibles, que consumeixen cereals i altres productes alimentaris imprescindibles per combatre la fam al món, i, a més, eleven els preus a nivells inabastables pels més pobres i generen la ruïna de milions de petits agricultors.
- Millora i desplegament de la llei de l'autònom aprovada pel Congrés dels Diputats però no desenvolupada.
- Concedir ajudes per a la millora de la qualitat del treball a les PIMES, en camps com la investigació o la prevenció de riscos laborals.
- Situar la investigació pública com a factor clau de progrés. És indispensable la inversió creixent orientada a activitats de futur: medicina, biologia, agricultura, energies renovables i altres.

3.1.10.- Diners públics per a serveis públics

- Nacionalització del crèdit i de les assegurances, considerant que la banca està obstaculitzant el crèdit i ofegant l'economia productiva i de les persones.
- Nacionalització dels sectors estratègics de l'economia, entre els quals el sector energètic, el de les telecomunicacions i els sectors industrials bàsics. Recuperació de la titularitat i la gestió pública dels serveis públics, amb plantilles estables pròpies i amb exclusió de contractacions en precari.
- Davant la crisi financera, oferir el líquid monetari a través de l'ICO, assegurant que arriba immediatament als demandants de crèdit.
- Correcció del dèficit inversor en serveis públics i equiparació amb la mitjana de la UE-15.
- Regulació de les activitats econòmiques en funció de l'interès general i d'un tractament del territori equilibrat i sostenible.

- Creació de llocs de treball públics mitjançant un pla d'inversions i despeses públiques en infraestructures, equipaments i serveis personals i de proximitat, d'atenció als infants, la gent gran, les persones discapacitades i malaltes, així com en l'educació, la salut i la protecció del medi ambient.
- Suport actiu als i les demandants d'ocupació: transport gratuït, suport administratiu a la gestió de la recerca, etc.
- Impuls i recolzament econòmic a les iniciatives de cooperativisme i economia social.
- Augmentar la durada i la quantia de la prestació d'atur sense augment del període mínim de cotització. Oferir garanties de plans formatius.
- En cas d'acomiadament nul o improcedent que comporti l'anul·lació d'una prestació d'atur per coincidir amb salaris de tramitació, és obligació de l'empresa (i no del treballador/a) retornar a l'INEM les prestacions anul·lades.
- Interrupció de la percepció de la prestació i del subsidi com a conseqüència de processos d'IT acreditat per facultatiu del sistema públic de la Seguretat Social.
- Establir, mentre no s'assoleixi la plena ocupació, una renda incondicional per a la gent que es troba en situació d'atur, amb una quantia suficient per cobrir les necessitats bàsiques de la persona.
- Eradicació de la pobresa en el període d'una legislatura.
- Exigir l'accelerament dels traspassos de Rodalies i aeroports amb el finançament corresponent. Cap privatització. Configurar, amb participació dels sindicats i associacions veïnals i de defensa del transport públic, una xarxa d'empreses públiques del transport integrades i de qualitat que donin solució al problema del transport ciutadà i de mercaderies pel futur pròxim.

3.1.11.- Atenció a la dependència, tenir cura de les persones

- Incrementar i accelerar les millores de les pensions iniciades pel govern.

- Universalitzar l'atenció domiciliària. Creació de la figura de l'assistent personal.
- Pla de foment de noves ocupacions lligades al sector de l'atenció a les persones.
- Impuls a la creació d'un potent sector públic de prestació de serveis d'atenció a les persones.

3.1.12.- Una política d'esquerres per a l'agricultura.

- Recolzament a les cooperatives.
- Control de preus i marges de benefici.
- Aplicacions científiques respectuoses amb l'ecologia.

3.2.- Una campanya contra la precarietat i l'exclusió social

EUiA es compromet a desenvolupar una campanya per a la millora de la qualitat de vida dels sectors més vulnerables de la població, fent avançar les propostes descrites anteriorment. Es tracta d'un tema que afecta un bon nombre d'assemblees, sectors i àrees d'EUiA, per la qual cosa s'haurà d'establir una coordinació que inclogui ensenyament, dona, salut, immigració, món del treball o AJ-Joves d'EUiA. La campanya s'hauria de desenvolupar en diverses fases:

- Sensibilització i difusió: no es pot combatre allò que no es coneix bé. És necessari fer una tasca intensiva de difusió de les raons de diverses problemàtiques existents i, el que és més important, les nostres propostes al respecte.
- Cercar aliances socials: cal la confluència amb d'altres organitzacions polítiques, sindicals, moviments socials i persones. L'objectiu seria treballar conjuntament amb tot l'espectre de l'esquerra política i social.
- Acció i mobilització: cal crear una correlació de forces adequada per tal de poder introduir mesures legislatives i de concertació social, que permetin fer el gir social necessari. La mobilització hauria de tenir caràcter sostingut en el temps, anant de menys a més, fins arribar a una data que ens marquem com a horitzó.

- Iniciatives institucionals: de manera successiva, o potser de manera simultània, plantejament d'iniciatives de diversos tipus, conformant el que seria un pla contra la precarietat i l'exclusió social, amb l'adopció de mesures per les diverses administracions en allò que depengui d'elles.
- Valoració de la campanya duta a terme amb els agents socials que s'hi hagin implicat.

4.- L'Europa social; el Partit de l'Esquerra Europea; no al Tractat de Lisboa

Europa avui és un espai de lluita social i política. Un espai on el capital i la majoria de governs de la UE pretenen imposar un model neoliberal, tot aprofitant canvis de govern en una direcció més dretana i populista. Les noves directives d'agressió democràtica com la de "retorn" (de la vergonya), o la directiva del temps de treball (o de les 65 hores), són mostres clares de la involució més neoliberal en temes socioeconòmics i en nous retalls de drets a les persones. Però també cal tenir present la directiva de serveis postals o serveis ferroviaris, les directives que canvien el nom però que mantenen els objectius (Bolkestein reformulada, 'flexiguresat' i Llibre Verd), el dumping europeu (competència deslleial), la prevalença de la llibertat de capitals, les empreses i l'espai obert de negoci, per davant dels drets al treball, sindicals o de vaga.

El Tractat de Lisboa és l'autèntic Pla B de la UE, nascut per emmascarar l'enorme fracàs del Tractat Constitucional Europeu. El "no" irlandès ha ridiculitzat i fet miques la manipulació que suposa el Tractat de Lisboa. EUiA i el Partit de l'Esquerra Europea (PEE) han coincidit amb la resposta negativa des de l'esquerra per la forma, en no consultar la ciutadania europea, i pels continguts: neoliberal i armamentista; mercantilista i insolidari; i perquè és un model negatiu per als drets democràtics, socials, laborals i nacionals de persones i pobles. EUiA defensa la proposta democràtica d'un referèndum vinculant a tots els països. El resultat d'Irlanda mostra que els líders dels governs europeus, que van pactar a Lisboa, tenen por a la democràcia, ja que l'única ciutadania que podia votar ha dit que no. La ciutadania irlandesa va sumar-se a les victòries del "no" francès i holandès. Ara cal seguir dient "no" a aquest model europeu i unir forces i mobilitzar-se per substituir el Tractat de Lisboa per l'Europa Social i sumar forces polítiques i socials per convergir per l'alternativa d'una altra Europa possible.

El model d'UE i de Banc Central Europeu suposen crisi econòmica, inflació, atur, baixos salaris, precarietat, pèrdues de drets fonamentals i de serveis socials, l'Europa fortlesa (FRONTEX), polítiques de repressió i criminalització dels nouvinguts, incapacitat i desunió davant les crisis bèl·liques, militarització de la UE, preeminència dels Estats Units i complicitat amb la seva política de guerra i atac preventiu, i paper subaltern d'Europa a l'OTAN.

4.1.- Les nostres propostes

- No al Tractat de Lisboa; confecció d'un nou tractat o carta amb participació de tots el pobles, consulta a tots els ciutadans europeus i un procés constituent democràtic.
- Plena ocupació; salaris mínims dignes a tota la Unió; qualitat del treball, contra la precarietat i la sinistralitat; per una protecció social plena en qualsevol estat de la unió i estats amb tractats comercials. Lluita contra les privatitzacions sistemàtiques, les deslocalitzacions i el dumping social.
- Proposar, al PEE i forces d'esquerres, organitzacions sindicals i forces socials europees, una mobilització contundent a escala europea contra la directiva de regulació del temps de treball (65 hores).
- Més despesa pública per a serveis públics; consorcis públics europeus per a sectors estratègics; cohesió i economia social; eradicació de la pobresa i l'exclusió social.
- Prioritat social sobre el mercat; control democràtic del Banc Central Europeu.
- Polítiques d'acolliment de la immigració, amb drets i deures; garanties d'equitat, polítiques d'igualtat de gènere; drets socials.
- Desmilitarització; desvinculació i sortida de l'OTAN i desmantellament de bases militars i missils.
- Solidaritat amb el Tercer Món; Mediterrani: mar i marc de trobada, diàleg i pau; treballar pel 0'7% del PIB.
- Desenvolupament sostenible; protecció del medi ambient; tecnologia, recerca i transports nets i eficients.

- Cultura i participació civils.
- Drets nacionals i dels pobles, inclosa l'autodeterminació; reconeixement del fet diferencial català; llengua, cultura i personalitat interlocutora pròpies; reconeixement dels drets culturals i polítics del català com a llengua europea.
- Parlament Europeu amb poder legislatiu i de control real sobre les altres institucions europees (Consell i Comissió).

4.2.- EUiA, membre actiu del PEE

Per EuiA, el PEE és una necessitat, una necessitat de continuar desenvolupant amb propostes concretes i com a espai de trobada obert i no uniformador de les forces d'esquerres europees, a l'esquerra de la socialdemocràcia i possibilitant la presència de diverses organitzacions d'un mateix estat. EUiA està compromesa a ajudar, a estendre i a ampliar encara més l'actual PEE.

Hem de treballar i estendre la Resolució del PEE referida a la crisi i signada per tots el Partits membres. Igualment hem de col·laborar a casa nostra amb accions a escala nacional de les campanyes europees acordades com ara la campanya contra la precarietat o contra l'OTAN en el seu 60è aniversari, així com participar en els moviments socials europeu i mundial que des del PEE fem mitjançant Transform!, la seva fundació que ha de treballar amb millor coordinació amb la nostra.

Per EuiA, el PIE és una realitat i una necessitat política a nivell europeu. És un instrument necessari per tal de continuar desenvolupant amb anàlisis, propostes i accions concretes la nostra política a escala europea. El veiem com un espai de trobada, obert i no uniformitzador de les forces de les esquerres europees, transformadores i alternatives, i que fa possible la presència de diverses organitzacions, fins i tot d'un mateix estat. EUiA estem compromesos des de l'inici del PEE a ajudar, a estendre i a ampliar encara més la seva actual composició.

Un repte important per EUiA i pel PEE són les eleccions europees de juny de 2009. EUiA participa en el Grup Parlamentari del GUE-NGL al Parlament Europeu i, d'altra banda, té el compromís d'impulsar la Plataforma Electoral del PEE, oberta encara a d'altres partits i organitzacions.

EUiA aspira a la conformació d'una candidatura electoral que ens ofereixi possibilitats reals d'eurodiputat/da, per reforçar el GUE-NGL al futur Parlament Europeu. Recordem aquí que el tipus de circumscripció electoral és per a tot l'estat espanyol i la coalició electoral també ho ha de ser.

La fórmula de coalició electoral està en construcció, i també les condicions i les clàusules que permetin assegurar un desitjable acord programàtic i polític, i un mètode per compartir les decisions. Nosaltres ens esmerçarem i farem el major esforç per tal d'aconseguir la defensa i la coherència dels criteris polítics del PEE a totes les cambres on som i/o siguem presents.

5.- Política de ciutadania, els mateixos drets i deures

En els darrers 8 anys, el nombre de persones amb nacionalitat estrangera i que s'han assentat a Catalunya s'ha incrementat en 1.000.000. Del 2000 al 2008, la població espanyola va créixer en 5,5 milions d'habitants, gairebé el 80% dels quals, 4'3 milions, van ser persones que van immigrar per trobar un futur millor. Les persones nouvingudes a Catalunya són el 15% de la població i representen el 22% del conjunt de l'estat espanyol. Aquestes dades representen un gran rept.

La gran majoria dels ciutadans que han arribat a Catalunya en els últims anys ho han fet com a treballadors/es i molts formen part dels grups més precaritzats en condicions laborals i de vida personal i familiar. Per això, EUiA ha de ser la portaveu de les seves reivindicacions i la seva lluita per aconseguir l'exercici ple dels seus drets socials, com a actors decisius en el present i en el futur de les classes populars de Catalunya.

Per EUiA, la immigració representa una aportació econòmica, social i cultural de primer ordre que enriqueix la societat d'acollida des de la perspectiva de la multiculturalitat. Econòmica per la creació de riquesa i desenvolupament; social perquè representa un creixement i renovació de la classe treballadora; i cultural per l'aportació de noves realitats a la cultura del nostre país.

La presència d'una població nova genera també canvis. La gent d'esquerres els coneixem bé, ja que bona part de l'actual classe treballadora és producte de la immigració dels anys 50 i 60, i viu també en barris on

habiten majoritàriament les noves persones immigrades. La dreta utilitza la immigració perquè els empresaris puguin tenir mà d'obra barata i disponible, però també per crear enfrontaments i actituds xenòfobes davant qui ve de fora. Recordem les campanyes del PP i de CiU sobre la immigració, les polítiques de Berlusconi a Itàlia o la decisió del Parlament Europeu d'allargar l'empresonament preventiu de persones immigrades (mesura que té el suport de la majoria dels parlamentaris socialistes espanyols). L'esquerra no pot permetre aquests atacs xenòfobs i racistes, ni pot romandre neutral; al contrari, necessitem polítiques actives i positives per resoldre aquests reptes.

Necessitem pedagogia política per explicar que la immigració és un fenomen històric, un dret de les persones, una realitat provocada per la desigualtat al món i una riquesa per a la nostra societat, i que per resoldre les dificultats no es tracta d'enfrontar-se o rebutjar el nouvingut sinó de desenvolupar i aprofundir en mesures socials que facilitin la seva incorporació laboral, social i ciutadana al nostre país.

Però, per sobre de tot, EUiA ha de remarcar que la nostra societat té un deute moral i històric, solidari i de classe, amb totes les persones que marxen dels seus països i vénen a Catalunya buscant una vida millor. No podem oblidar que la pobresa dels països del sud és conseqüència directa de l'acció dels països del nord, i que avui nosaltres vivim millor a causa de l'espoli que durant segles van protagonitzar els nostres avantpassats.

EUiA defensa el dret de les persones a emigrar en busca de noves realitats vitals, però també el dret a quedar-se en el país d'origen, fet pel qual considera necessària una nova política internacional que acabi amb l'espoli de recursos naturals i econòmics d'altres països, i amb l'incompliment de la Declaració dels Drets Humans, provocant una onada migratòria forçada de la població amb menys recursos que provoca la desestabilització social dels llocs d'origen.

EUiA defensa, per tant, l'exercici dels drets socials, democràtics, polítics, humans, civils i jurídics de les persones immigrades, així com el compliment de tots els deures corresponents a qualsevol persona o ciutadà. EUiA vol impulsar el sector d'immigració d'EUiA i fer avançar aquestes propostes:

- Substitució de la llei d'estrangeria per una llei per a la ciutadania amb igualtat de drets i deures per a la població immigrada.

- No a l'obligatorietat d'un permís administratiu de treball per poder guanyar-se la vida. No a la prohibició de residir al país si no es té una autorització administrativa.
- Autorització immediata de treball per a totes les autoritzacions de residència per motiu de reagrupament.
- Drets laborals. Contra l'explotació laboral de la població immigrada, amb més dotació de mitjans per a la inspecció, persecució del frau de contractació i majors sancions per a les empreses.
- Drets socials. Promoure inversions i mesures socials, per pal·liar les necessitats específiques que es deriven del fet migratori, per als barris i les escoles amb major presència de persones immigrades. Defensar una política favorable al reagrupament familiar de les persones immigrades.
- Drets polítics. Lluitar per aconseguir que les persones immigrades tinguin dret de vot a totes les eleccions.
- Drets humans. Fer front a la directiva de la vergonya europea. Tanca­ment dels centres d'internament que neguen drets humans. Considerem inadequades les repatriacions forçoses.
- Conscienciació i mobilització. Promoure la solidaritat i la diversitat entre la joventut (sigui quin sigui el seu color de pell o origen) i la mobilització antiracista. Impulsar i participar en les mobilitzacions en favor dels drets de les persones immigrades. Campanyes per denunciar i combatre els mites, les mentides sobre suposats privilegis i avantatges socials per als immigrants. Treballarem per transmetre'ls valors d'esquerra i per aconseguir una major obertura social dels nouvinguts i les nouvingudes.
- Establir relacions, a nivell nacional i de les assemblees de base, amb associacions de persones immigrades; facilitar la coordinació, el desenvolupament d'activitats, la seva integració a la xarxa associativa i la participació en les activitats i mobilitzacions en defensa dels drets de les persones immigrades.
- Convivència: invertir recursos suficients en l'aprenentatge del castellà i del català.

6.- Pel compliment de l'Estatut

El 9 d'agost es compleixen 2 anys de l'entrada en vigor de l'Estatut. En aquests 2 anys el Parlament i el govern català han treballat per al desplegament estatutari. Però pel que fa al que correspon a l'Estatut i al govern del PSOE, el balanç és molt insuficient. No es compleix el que suposa el pacte a dos que és l'Estatut, i està molt per sota de les necessitats de la ciutadania i de les potencialitats de l'Estatut. Queden qüestions importants pendents com el finançament (amb criteris objectius i recursos suficients), l'imprescindible modificació de lleis per donar compliment a les previsions de l'Estatut o d'altres anunciades fa més d'un any, com el traspàs de rodalies de RENFE i ADIF.

L'Estatut de 1979 no es va desplegar plenament en 27 anys, de manera que l'Estatut de 2006 no es pot desplegar en dos anys, això és evident. Ara bé, el desplegament del nou Estatut no es pot eternitzar, precisament perquè dels seus preceptes es desprenen millores per a les condicions de la vida de la gent de Catalunya; millores en els serveis públics, en la gestió de la immigració, en la tasca de la inspecció de treball o en la gestió del transport ferroviari o dels aeroports. Qüestions, totes elles, que s'han de acomplir i que no poden esperar.

EUiA aposta pel desplegament de l'Estatut que ens permeti avançar, com a ciutadans/es i com a treballadors/es de Catalunya, cap a una societat més avançada socialment. EUiA farà un seguiment del desplegament estatutari, i farà les activitats de difusió i mobilització oportunes en defensa d'aquest, ja que el seu desenvolupament és un senyal de respecte a la voluntat democràticament expressada pel conjunt dels ciutadans/es de Catalunya, que es van pronunciar en referèndum a favor del text actual.

7. Educació pública, gratuïta, de qualitat, laica i coeducativa

Aquest ha estat un objectiu central d'EUiA a mantenir i enfortir, en un context polític on s'ha d'aprovar la llei d'educació de Catalunya (LEC). A la 4a Assemblea Nacional dèiem i aprofundíem en altres documents, com els referents a la posició d'EUiA sobre la proposta de LEC: Sempre hem defensat l'ensenyament públic com l'únic capaç de proporcionar una educació de qualitat, gratuïta i en condicions d'igualtat per a tothom. En l'ensenyament públic trobem un espai de respecte de la diversitat

existent, de cohesió social (...) i de justícia social. Cal potenciar l'educació pública amb totes les característiques que li corresponen: científica, laica, coeducativa, participativa, democràtica, lligada a l'entorn, plural, inclusiva, dedicada a la formació integral (...), a l'autonomia i a l'esperit crític de les persones, amb un finançament potent, (...) que possibiliti l'obertura dels centres educatius públics als barris (...), que ofereixi espais de reflexió, debat, decisió i actuació de la comunitat educativa i veïnal. EUiA té definida l'educació que volem, i sabem que transformar l'espai socioeducatiu no depèn únicament de la comunitat educativa ni de mesures parcials, com la redistribució de l'alumnat immigrant (encara amb components segregadors), ni tan sols d'una llei d'educació, tot i que de ben segur que poden ajudar, fet pel qual hi treballem com a EUiA. Cal tenir present, però, que aquestes mesures estan emmarcades en un sistema en el qual les propostes neoliberals i la ideologia conservadora es mostren amb cares diverses. Per això, EUiA ha d'anar a l'ofensiva, "a l'ull de l'huracà, però sabent navegar per la diversitat de canvis d'aire". Des d'EUiA donem suport a les mobilitzacions contra el projecte de LEC.

Alguns plantejaments:

- Canviar la cultura "d'allò privat com a millor" i de la normalització del concert educatiu com a via de solucions, pel convenciment que "el servei públic és l'única garantia de drets" i que cal potenciar-lo amb planificació i recursos, entre d'altres, creant més centres públics, incorporant a la xarxa pública alguns centres concertats i anant eliminant el sistema de la concertació.
- Canviar la cultura de "l'acceptació de l'assignatura de religió", i tot el que suposa com a negoci econòmic i ideològic, per la "cultura pública de la laïcitat com a element democràtic" i de respecte cap a totes les ideologies i creences, que aconseguixi el trencament d'acords amb el Vaticà (i no obrir nous acords amb d'altres confessions religioses). Mentre això no succeeixi, proposem deixar l'assignatura de religió fora d'horari lectiu, amb l'objectiu de treure-la dels centres públics.
- Canviar la cultura de l'educació androcèntrica (centrada només en l'home) per "una educació coeducativa o amb perspectiva de gènere". És essencial repensar el model educatiu i introduir estratègies educatives per la igualtat. Hem de redissenyar la cultura i la història pel que fa a l'absència de referència del paper indiscutible de la dona en aquests àmbits. De la mateixa manera, el lèxic ha de fugir del tracte exclusivament en masculí. La coeducació es basa en el fet de redefinir el projec-

te educatiu i la programació per fer de la igualtat un objectiu primordial en l'ensenyament.

- Defensar la gestió i la titularitat 100% públiques de l'ensenyament públic, amb la participació real de mares, pares, alumnes, personal docent i personal d'administració i serveis.
- Canviar la cultura amb trets segregacionistes en la distribució de l'alumnat en la xarxa pública d'educació. Concertar amb la societat civil aquest model distributiu, dotant-lo dels recursos necessaris perquè assoleixi els seus objectius: transport públic, beques, inspeccions, etc.
- Canviar la cultura heterocentrista i homòfoba dels plans d'estudis, que reflecteixen el pensament d'alguns sectors de la societat catalana.

Per EUiA, aquests tres elements formen part de la lluita ideològica i una aposta estratègica que defineix l'acció d'EUiA a concretar a localitats, sectors i àrees per tal de conèixer el sentir (sovint induït pel neoliberalisme) de la gent, compartir la nostra posició, convèncer i treballar col·lectivament per a la mobilització per una educació pública, laica i coeducativa. Per tant, l'objectiu prioritari és implicar més gent d'EUiA a espais vinculats amb l'àmbit educatiu i incorporar més persones del món de l'ensenyament a EUiA. Cal obrir-se als diversos col·lectius de professionals de l'educació (associacions de professionals, entitats del món del lleure, sindicats...), a les AMPA i a la diversitat de famílies, als i les estudiants, a les AAVV, als espais institucionals com regidories i consells escolars. També cal oferir a persones no organitzades un espai de reflexió i acció.

EUiA ha de donar un nou impuls al sector de l'ensenyament i, també, als territoris amb fórmules diverses i en coordinació amb el sector d'educació: visites als centres i a les AMPA, debats, jornades lúdico-reivindicatives, grups de treball sobre educació amb visió de ciutat,... En aquest sentit, EUiA té experiències que permeten afirmar que gaudeix de capacitat per a la pedagogia social i política en el camí cap a la transformació de l'educació d'ús mercantilista, en l'educació com a dret fonamental al llarg de la vida de les persones i com a base de futur pel desenvolupament de la societat. Per aquests mateixos arguments, reclamem la promoció i la millora de l'ensenyament per a adults, basat en un dret que perdura durant tota la vida, i que és independent de la situació de la persona respecte al mercat laboral.

8.- Una universitat com a servei públic i d'accés universal

La universitat està vivint processos de canvi amb un increment de contradiccions, que no estan al marge de tendències neoliberals que s'estenen als sectors públics. En un món globalitzat es volen imposar moltes exigències a l'ensenyament superior i, malauradament, massa sovint en la línia que aquest pugui respondre millor a les necessitats del mercat, i no tant per millorar-ne la qualitat o adequar-lo millor als reptes de la societat.

Així, han prosperat moltes propostes de reorganització dels estudis superiors, destacant molt especialment la construcció de l'Espai Europeu de l'Ensenyament Superior (EEES), que malgrat partir de premisses molt vàlides i d'una vigència innegable (com l'homologació de títols europeus, la possibilitat de mobilitat d'estudiants, professorat i personal investigador, i la necessària renovació del model pedagògic aplicat a l'ensenyament universitari), ha obert les portes al debat sobre el model d'universitat avui, situant aquesta qüestió en el centre de la tensió universitària, política i mediàtica.

És en aquest context, en què s'ha produït l'ofensiva de sectors empresarials i dels interessos econòmics de les grans corporacions per aproximar la universitat a les seves necessitats. Disposant d'un gran aparell ideològic i propagandístic, han sembrat la llavor del dubte respecte als estudis universitaris entesos com a servei públic i universal, argumentant una suposada competitivitat amb altres països o la condició molesta de la universitat com a institució deficitària. Les propostes que s'han llançat en són prou il·lustratives: l'endeutament per via bancària de l'alumnat per pagar els estudis; els models de finançament en funció de mèrits dins d'una lògica competitiva entre centres; l'espínosa qüestió del finançament privat per pal·liar els deficients pressupostos públics per als estudis i la investigació universitària.

És per això que cal que els sectors progressistes i les forces de l'esquerra transformadora definim de nou un model d'universitat social i avançada, que reconegui aquesta com l'espai públic en què convergeixen educació, investigació i cultura al servei del conjunt de la societat, i que tingui com a requisit indispensable el manteniment del sistema universitari com a institució pública i d'accés universal. EUiA defensa la universitat com a servei públic i universal, amb un caràcter social i progressista i amb un

compromís ferm amb la societat amb qui es relaciona, alhora que pre-tén cobrir les seves necessitats d'una manera més activa, participativa i democràtica.

La universitat viu moments d'incertesa i, considerant la complexitat del moment, EUiA i AJ-Joves d'EUiA creiem que cal avançar en el debat i en el posicionament cap a temes de l'agenda universitària avui:

- L'autonomia i la democràcia universitàries.
- Les titulacions dins del nou escenari de l'EEES.
- El finançament públic suficient com a element d'independència i suficiència per tal que la universitat pugui desenvolupar les seves funcions.
- La recerca. Finançament públic suficient i control democràtic.

Per poder contribuir al debat i a una acció decidida i activa al món universitari, EUiA i AJ-Joves d'EUiA s'han de dotar de noves eines per estabilitzar el funcionament i ampliar l'organització:

- Impuls d'un debat i propostes sobre el model d'universitat a la societat actual, amb participació de persones i col·lectius que defensen el seu caràcter de servei públic i d'accés universal.
- Ampliar relacions amb la xarxa associativa universitària per contribuir al treball unitari i per facilitar informació i coordinació d'EUiA i d'AJ-Joves d'EUiA amb sindicats, associacions, sindicats estudiantils i organitzacions universitàries.
- Enfortiment de l'actual coordinadora d'universitats d'EUiA, amb participació de tots els sectors universitaris: professorat, estudiants, personal investigador i personal de serveis.
- Avançar més cap a un model d'organització propi d'EUiA i AJ-Joves d'EUiA a les universitats més estable i amb més activitats, i amb una coordinació eficient entre les persones d'EUiA i d'AJ-Joves d'EUiA als diversos centres universitaris.

9.- Per la feminització de la societat, per l'eradicació de la violència de gènere

La lluita contra aquesta xacra incumbeix tota la societat, homes i dones, i precisa mesures socials, legislatives i educatives, però sobretot necessita la mobilització per aconseguir que sigui una lluita de tothom. EUiA, compromesa amb la feminització dels hàbits socials, culturals i dels poders, contribuirà a fomentar entitats de defensa dels drets de les dones. EUiA animarà els esforços de la Plataforma contra la violència de gènere i les entitats per la igualtat i donarà suport a la seva extensió local. EUiA farà seguiment del compliment de la Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista, i acompanyarà l'aplicació des del teixit associatiu i social als municipis, i al Parlament vigilarà perquè es tinguin els mitjans i pressupostos adequats.

La necessitat de garantir i fer efectiu el dret de la dona a l'avortament, acabant amb l'actual persecució que pateix i la inseguretat jurídica en el seu exercici, exigeix mesures inajornables:

- Anul·lació i extinció de tots els procediments judicials en marxa per exercir el dret a l'avortament.
- Llei de terminis que garanteixi el dret a l'avortament sense interferències exteriors i amb plena seguretat jurídica per a qualsevol persona que hi intervingui.
- Acabar amb la criminalització social de l'avortament.
- Assegurar el dret efectiu a l'avortament en qualsevol centre de la xarxa sanitària pública o que treballi per a ella.
- Acabar amb l'actual situació que permet que un metge pugui objectar a l'avortament en la sanitat pública mentre el practica en la privada.
- Seguir participant i donant suport a les mobilitzacions per aconseguir la modificació de l'actual llei d'avortament, perquè aquest sigui lliure i gratuït.

10.- Catalunya ha de frenar l'homofòbia

Catalunya i l'estat espanyol han passat a ser referències mundials pel que fa a legislacions que possibiliten la igualtat de les minories sexuals. Aquest fet, però, no canvia per si sola la realitat social respecte a aquest tema. Cal que s'elaborin polítiques actives que tinguin com a objectiu assolir la veritable igualtat social per a totes les persones, independentment de la seva opció sexual, aquí a Catalunya i també internacionalment. EUiA impulsarà:

- Mecanismes de solidaritat i cooperació internacional amb organitzacions (ONG's) d'altres pobles que pateixen l'homofòbia més brutal.
- Barrar el pas a l'homofòbia de l'església catòlica en l'educació.
- Aprovar una llei integral contra l'homofòbia que sigui un instrument vàlid per combatre aquesta lacra social.
- Suport al moviment GLBT en la seva llarga lluita per la igualtat social de gais, lesbianes, bisexuals i transsexuals.

11.- Perquè tots els vots pesin igual, reforma de la llei electoral

EUiA està duent a terme una campanya explicativa i de recollida de signatures per la reforma de la llei electoral espanyola. L'objectiu és que, a les eleccions legislatives, tots els vots pesin igual. La nova llei hauria d'assegurar la proporcionalitat en la representació, assolir una veritable igualtat de vot, introduir mecanismes de democràcia més directa i participativa, contemplar la possibilitat de revocació de càrrecs electes per part de la ciutadania i garantir el pes institucional de cada força, en funció del nombre de vots que els dona la ciutadania.

A l'octubre de 2008 haurem cobert una primera fase. Haurem de mantenir aquesta iniciativa en favor de la democràcia i el pluralisme, fent més actes i implicant-hi més persones, fins que es constitueixi la comissió parlamentària al Congrés dels Diputats.

12.- Lluita contra el canvi climàtic

Es tracta d'una qüestió molt important, que ha de determinar les polítiques actuals i el futur de les properes generacions i del planeta. El canvi climàtic posa de manifest una de les principals contradiccions del sistema capitalista i s'ha d'abordar des d'una òptica d'esquerres.

Després del IV informe del Panel Internacional sobre el Canvi Climàtic (IPCC), sembla poc qüestionable que el canvi climàtic és ja una realitat. Les causes que el provoquen estan ben definides, com també ho estan les conseqüències, segons les teories i hipòtesis basades en estudis paleoclimàtics i en els models matemàtics. Les prediccions d'un increment de temperatura poden produir un canvi catastròfic en el nostre clima, que provocaria un desastre sense precedents a nivell econòmic, social i mediambiental.

D'altra banda, l'informe 'Stern' situa la urgència d'actuació, ja que el cost econòmic d'estabilitzar el canvi climàtic és significatiu però assumible (suposa un 1% del PIB davant del 5% o 20% si no s'actua o es fa massa tard). Tot i que pot haver-hi alguna veu que pugui qüestionar aquest fet, és una obligació per part del conjunt de les administracions l'aplicació del principi de precaució.

La lluita contra el canvi climàtic és un problema global que precisa una estreta cooperació internacional. Els països rics han d'ajudar els països pobres a elegir tecnologies que no contribueixin al canvi climàtic i subministrar fonts d'energia netes i a un preu raonable. La lluita contra les emissions que proposa el Protocol de Kyoto, malgrat absències importants, és un bon començament, però la realitat és que necessitem reduccions molt més importants. Per lluitar contra el canvi climàtic, necessitem canviar la producció i el consum d'energia.

EUiA durà a terme xerrades i debats territorialment, i formació específica sobre el canvi climàtic, les energies alternatives, les polítiques de mobilitat i el desenvolupament sostenible o el decreixement. No podem créixer econòmicament d'una manera indefinida, perquè els recursos són escassos i les deixalles contaminen el planeta.

13. Un nou impuls pel federalisme republicà i laic

EUiA defensa el ple exercici dels drets socials, nacionals i de la lliure determinació en una proposta de federalisme plurinacional i republicà amb els pobles d'Espanya i en una Europa dels pobles. La base del federalisme és aconseguir administrar el que ens és propi i compartir el que és comú. El federalisme a Catalunya és socialment majoritari, però forces polítiques i socials que es diuen federalistes no promouen dinàmiques per aconseguir superar que siguin el nacionalisme conservador o l'opció independentista qui marquin agenda o horitzons de com superar l'estat de les autonomies.

EUiA es dirigirà a les forces polítiques d'esquerres i organitzacions socials per impulsar la cultura federalista a Catalunya, i promourà i proposarà canvis en la Constitució Espanyola per fer-ho possible. També creiem necessari impulsar la cultura i les propostes federalistes amb IU.

L'estratègia federalista no pot anar desvinculada de l'impuls d'un procés popular que comenci a establir les bases d'una futura III República. EUiA recolzarà totes aquelles plataformes que, des de l'afinitat política amb el nostre programa, apostin per la III República Espanyola i per la recuperació de la "Memòria Històrica".

EUiA continuarà treballant per aconseguir el trencament del concordat de l'estat espanyol amb el Vaticà per avançar en la construcció plena d'una estat laic i democràtic.

14.- Pau i diàleg a Euskadi

El conflicte basc segueix sent un dels problemes democràtics més importants en la vida política espanyola. Des d'EUiA ens sentim solidaris amb els esforços i iniciatives d'Ezker Batua Berdeak (EBB) i d'altres, per avançar en el procés de pau i la normalitat política democràtica d'Euskadi. Seguirem la col·laboració amb EBB, donant suport a les seves iniciatives i informant Catalunya de les activitats en favor de la pau i en favor del dret de decidir del poble basc.

EUiA comparteix amb EBB i IU la defensa dels drets democràtics d'expressió, associació i manifestació; participa a favor del sobreesment dels sumaris d'Egunkaria i el 18/98; i està per la derogació de la llei de partits.

15.- Continuar la lluita per la pau i contra la cursa d'armaments

Les guerres i la producció d'armament continuen al món globalitzat del segle XXI. Per EuiA, la primera tasca és lluitar per la pau i, per tant, continuar sensibilitzant i organitzant, amb d'altres, sobre la necessitat de lluitar contra les guerres imperialistes i les despeses militars capitalistes. No ens resignem ni podem quedar-nos quiets davant les guerres, noves amenaces i perills de guerra, i les despeses militars. El nou paper de l'OTAN, el sistema d'escuts antimíssils al centre d'Europa, la guerra d'Iraq, l'ocupació a l'Afganistan, els conflictes de Palestina i el Sàhara, la participació de l'exèrcit espanyol com a força complementària de l'exèrcit d'ocupació nord-americà, l'augment de les armes de destrucció massiva, la despesa militar creixent del govern espanyol i arreu del món, etc., són motius prou importants per continuar participant, impulsant, generant i organitzant moviment per la pau i contra la guerra a nivell local i nacional i pel present.

EUiA es compromet a contribuir a organitzar i mobilitzar gent en sentit ampli, de formes diverses i amb diverses intensitats, per l'objectiu de la pau, tant des del vessant més antibel·licista, com des de la cultura i els valors de la pau.

EUiA ha de continuar i intensificar la seva activitat sobre la situació internacional, amb més incorporacions, anàlisis, debats i propostes. Algunes de les qüestions que reclamen la nostra acció poden ser una campanya de lluita i denúncia (juntament amb el PEE) a propòsit del 60è aniversari de l'OTAN el proper 2009, i, igualment, la reivindicació d'eliminació de bases de l'OTAN incloses a territori espanyol i actualment contra la instal·lació de míssils a la República Txeca i a Polònia. També hem de recordar i reclamar del govern espanyol les seves responsabilitats en el cas del Sàhara i els legítims drets del poble sahrauí.

16.- Contra el feixisme

Els darrers anys, el feixisme ha tornat a aixecar el cap, ja sigui mitjançant organitzacions obertament feixistes o mitjançant l'assumpció del discurs feixista per part d'organitzacions de dretes "respectables". El neoliberalisme ha anat buidant de continguts la democràcia, obrint pas a formes militaristes i autoritàries de dirigir la política i la societat. A Espanya, les actituds xenòfobes són compartides des de grups neonazis fins al PP, i sovint impregnen el discurs de mitjans de comunicació i de forces po-

lítiques “democràtiques”. Hem vist dirigents de CiU, d'ERC i al mateix ministre Corbacho, del govern del PSOE, fent declaracions xenòfobes. I hem vist els Mossos d'Esquadra atacant violentament els antifeixistes mentre els feixistes eren protegits i celebraven, el passat 12 d'octubre, el seu acte enmig de banderes franquistes.

La greu situació social que viurem com a conseqüència de la crisi capitalista i de la precarietat i l'explotació de mà d'obra immigrada en què s'ha basat el creixement econòmic dels darrers anys, deixa el terreny abonat per a discursos racistes i per a propostes polítiques neofeixistes, entre les quals també destaca l'ofensiva contra la personalitat plural dels pobles d'Espanya. Aquest perill és encara més gran en la mesura en què les idees i les organitzacions d'esquerres es troben desorganitzades entre amplis sectors populars. Cal participar i impulsar, des dels barris, centres de treball i d'estudi, la unitat antifeixista d'organitzacions, associacions i entitats de tot tipus.

17.- 10 anys d'EUiA, sempre a l'esquerra!

EUiA donarà continuïtat a aquesta campanya que vam posar en marxa el 2006. L'any 2008 estem vinculant la campanya amb la celebració del 10è aniversari d'EUiA i l'any 2009 farem una revisió i actualització dels materials. Aquesta campanya és el nostre principal instrument per sortir més cap a enfora, i en el marc d'aquesta s'han fet i s'han de continuar fent actes, debats, activitats lúdiques i accions diverses.

EUiA potenciarà la Fundació l'Alternativa com a element de formació, d'anàlisi, de crítica del sistema i com a laboratori d'experiències polítiques de l'esquerra transformadora.

Els objectius principals són: enfortir el perfil propi; projectar més públicament la nostra imatge i obrir-nos per créixer; i incrementar la discussió política i el treball col·lectiu.

18.- La salut: pública, gratuïta, de qualitat i per a tothom

EUiA defensa el sistema públic de salut, de titularitat i gestió 100% públiques i de qualitat, i no la «mixtificació» ni la parasitació del sistema, una de les causes del descens de la qualitat assistencial i la precarització de les condicions laborals dels treballadors de la sanitat. Qualsevol fórmula

de copagament, per EUiA, és el principi de la posterior liquidació de la universalitat. Ens posicionem pel sosteniment de la salut com un dret de ciutadania que ha de prevaler sempre sobre la salut tractada com una mercaderia i una activitat de lucre empresarial.

La ciutadania, els treballadors i treballadores són més que clients o titulars d'una mena de pòlissa d'atenció mèdica. Són els propietaris originals i els finançadors del sistema. Els recursos per sostenir el sistema provenen de fons impositius públics i han de garantir la suficiència amb destinació a aquests usos. El sistema financer de la Seguretat Social és avui i serà, amb les incorporacions de nous treballadors, plenament suficient i capaç.

Tenim una concepció de la salut com una manera de viure plena, autònoma, gratificant i feliç amb un mateix i amb les altres persones i el seu entorn, no com l'absència de malaltia. Així, la salut té una dimensió biològica, psíquica i social, i s'ha de tractar integralment en els tres fronts. Volem prioritzar els elements no assistencials de la salut, i en especial en el món del treball, ja que els factors que definiran l'estat de salut d'una societat són, paradoxalment, no bàsicament medicocuratius, i sí preventius i de promoció de la salut. L'urbanisme, el medi ambient, el gènere, l'opció sexual, l'origen, la classe social, la cultura, l'habitatge i tot el que té a veure amb el treball, inclosa la seva absència, qualitat o precarietat, són aspectes que determinen una societat saludable.

La salut és cosa de tots i totes. No es pot deixar solament en mans de professionals. Només podem aspirar a una salut pública, i a una assistència sanitària integral i harmònica, si garantim la participació social de la ciutadania organitzada. Cal escoltar abans de tancar propostes, també en medicina. Sense participació social no hi ha resposta a la demanda de salut, que ha de ser molt més humana i humanitzada, a més d'eficient i tecnològicament competent.

La prevenció de les malalties i la promoció de la salut són prioritats que EUiA defensa des de sempre com la millor inversió i la millor actuació, abans d'haver d'usar les atencions sanitàries de caire curatiu.

EUiA vol donar la millor assistència primària, especialitzada i hospitalària, amb especial aportació de recursos a la proximitat i porta d'entrada del sistema. Cal vigilar el compliment de la llei d'incompatibilitat dels professionals sanitaris. Cal contenir el malbaratament en farmàcia i potenciar els genèrics, adequar les dosis i optimitzar l'ús de les tecnologies. Cal un

increment en recursos com correspon a l'increment de més d'un milió de cartilles sanitàries. Cal una ràtio de ciutadans en la mesura que la xarxa d'assistència primària pot tractar dignament i que és la primera pedra del sistema d'atenció i el millor camí per a l'eficiència, la rapidesa i els resultats de tot tipus, també econòmics, malgrat que EUiA prima la rendibilitat social per damunt de la crematística-empresarial quan es parla de salut.

En els darrers anys, les malalties i els malalts han canviat i cal adequar-se a les noves necessitats. Cal mostrar especial atenció a malalties emergents, complexes, greus i de gran prevalença social: la fibromiàlgia, la síndrome de fatiga crònica o la hipersensibilitat química múltiple en són exemples paradigmàtics i cal estar a l'alçada de les respostes, també en assistència multidisciplinària, i ben dotats tècnicament. Altres malalties són reconegudes com a "poc freqüents" i desassistides, fins i tot "rars", i que considerant la seva escassa incidència no suposen cap atractiu per a la recerca biofarmacèutica. Cal invertir en investigació pública de malalties com en els casos de la síndrome de RER o la fibrosi quística, que són bons exemples. I, finalment, altres patologies ja conegudes tenen una renovada agressivitat. Altres són malalts que requereixen noves formes d'abordatge i de tractament, com és el cas del VIH-SIDA, incloses totes les addiccions, ja sigui a drogues clàssiques o farmacològiques, però també addiccions cibernètiques o de trastorns de conducta com les ludopaties o les addiccions a comportaments malalts (anorèxia o bulímia com a més conegudes). Els nous diagnòstics demanen nous recursos i sempre escoltar els afectats i les afectades.

Per la defensa de la salut pública hi ha moltes complicitats. Aquestes línies centrals de defensa del sistema públic de salut són compartides per la gran majoria de la població, especialment treballadors/es, i per la gent més desafavorida i fràgil, més arriscada a patir malalties. L'aliança ja ha començat a funcionar (ILP per exemple, o la negativa a copagaments), i cal donar-li continuïtat amb objectius concrets en defensa de la salut pública, amb un finançament suficient. A partir d'una experiència com la que va suposar l'aprovació al Parlament de Catalunya (per unanimitat), la ILP sobre fibromiàlgia i SFC, hem de consolidar en el temps grups de persones que -militants o no a EUiA- sostinguin la seva activitat i proposta en defensa de caràcter públic del Sistema Nacional i públic de salut.

19.- Promoció del transport públic

Les polítiques de foment del transport públic són més que un instrument de la política mediambiental, territorial o econòmica. Són essencialment política social perquè garanteixen a tothom, independentment del nivell de renda, la igualtat d'oportunitats en la mobilitat i, per tant, en l'accessibilitat als drets del treball, salut, educació, oci, etc. Les dades ens diuen que la majoria de dones, joves i persones immigrades utilitzen el transport públic en comptes del transport privat, i s'observa una relació inversa entre el nivell de renda i l'ús del transport públic. Queda clar que si millora el transport públic, milloraran paral·lelament les condicions de la gent més desafavorida. Igualment, anar a la feina és el principal motiu pels desplaçaments en transport públic, de manera que qualsevol millora en els temps de pas o la durada d'un trajecte redueix en termes reals el temps que la persona dedica cada dia a la feina.

La promoció del transport públic és un dels nostres objectius socials i d'acció política. Prioritzar el transport públic envers el privat es caracteritzaria per:

- **Proper:** prioritzar les actuacions en transport de proximitat que pot utilitzar tothom.
- **Participatiu:** ha de garantir la participació en les decisions dels agents socials com sindicats, grups de promoció dels transport, ajuntaments, associacions de veïns, usuàries i usuaris, etc.
- **Eficient en termes de territori:** les millores del transport públic no poden venir únicament associades a la creació de nova infraestructura on calgui, sinó que sobretot s'ha de millorar la gestió sobre la infraestructura existent, tot maximitzant les seves possibilitats d'ús.
- **Complet:** tot plegat s'han de millorar i reforçar els serveis de transport públics actuals, tant quan parlem de freqüències, seguretat, fiabilitat, confort i capillaritat de les xarxes, com quan parlem de material rodant i estacions. Aquestes millores han de ser paleses pels usuaris/es dels serveis i per les persones que hi treballen.

- **Global:** en la gestió de les xarxes de transport s'ha de tenir una visió de xarxa única (independentment del nombre d'operadors) amb les conseqüències que això desprèn tant en homogeneïtzació del sistema tarifari i descomptes, com en la coordinació horària i la capacitat entre diferents xarxes.
- **Just:** la visió social del transport públic s'ha de traduir en les tarifes aplicades, les pujades anuals, els tipus de descomptes a determinats col·lectius (rendes baixes, anar a la feina, etc.). La totalitat de la xarxa ha de ser adaptada a la gent amb discapacitats.
- **Finalista:** la mobilitat ha d'estar coordinada amb les polítiques d'accessibilitat de drets, essent aquesta accessibilitat el veritable objectiu a aconseguir.
- **Públic:** els serveis han de ser operats per operadors de titularitat pública, per tant, cal defensar la recuperació dels serveis que actualment es gestionen de forma privada.
- **Gratuït:** per a infants, estudiants, aturats/ades, pensionistes i persones amb ingressos baixos.

En aquesta proposta, el transport ferroviari té un paper cabdal. Per això, cal el traspàs de Rodalies i Regionals a la Generalitat de Catalunya, com diu l'Estatut, per millorar el servei i pel fet que les decisions es prenen més a prop dels problemes. Aquest traspàs ha de ser una oportunitat en la millora dels serveis ferroviaris i de retruc de tota la resta de xarxes de transport públic, i una oportunitat de consolidar la gestió pública davant la privada, i no una via a la privatització, a la qual EUiA s'oposarà fermament. Aquest impuls del ferrocarril ha de portar implícit el del transport de mercaderies, amb construcció o recuperació de línies i terminals de càrrega tot augmentant la capacitat i l'ús de la xarxes ferroviàries de mercaderies, tot transferint el màxim nombre de mercaderies que fins ara es transportaven per carretera al ferrocarril.

20.- Noves tecnologies

Desconèixer o no intervenir des d'una òptica social i d'esquerres en l'evolució i desenvolupament de les noves tecnologies de la informació i el coneixement (TIC) en el nostre país és fer un regal als interessos que veuen en aquestes noves tecnologies, tan sols una forma més de fer negoci privat. Lluny d'això, la nostra prioritat és que les noves tecnologies siguin una oportunitat de cohesió social i d'innovació per donar respostes als vells i als nous reptes socials orientant les TIC com una eina per reduir els desequilibris i enfortir la diversitat cultural del nostre país.

Com a primer pas per transformar les TIC, hem de conèixer-les. Això vol dir impulsar programes d'alfabetització i formació digital adequada a cada necessitat per promoure l'ús i el desenvolupament de les TIC i perquè tothom pugui gaudir dels seus beneficis. Simultàniament, difondre el coneixement i l'ús del programari lliure i els estàndards oberts, ja que el cost de les llicències del programari suposa una elevadíssima transferència directa cap a monopolis multinacionals i frena la compartició dels desenvolupaments que es fan sobre el propi programari. La idea és que el programari amb llicència propietària s'hauria de reduir fins on només sigui possible justificar la inexistència d'una alternativa basada amb programari lliure.

El món rural, o col·lectius que per renda, edat o formació acadèmica deficient estiguin amb risc d'exclusió digital han de tenir una atenció preferent perquè s'incorporin, si ho volen, a les TIC. Però també cal identificar les noves ocupacions que genera la societat de la informació i el coneixement i garantir que es respectin els drets laborals de qui les porta a terme. La suposada competència que es dona al sector de les TIC cal que sigui en qualitat o quantitat de serveis i en preus, i no en condicions laborals. En el cas del sector de les telecomunicacions proposem que totes les empreses que vulguin optar o tinguin llicència d'operador signin, com a requisit per operar un conveni de sector per les seves plantilles, contractes i subcontractes.

Per avançar en unes TIC que facin progressar tota la col·lectivitat, cal incrementar la inversió que es fa en R+D+I a nivells europeus perquè les millores en les TIC arribin al teixit productiu, però també cal revisar i ampliar el concepte de servei universal, garantit pel govern a la ciutadania, amb la inclusió de l'accés a la banda ampla. Les administracions públiques han de decidir sobre les bases del model de desenvolupament de les TIC, en lloc del model actual, únicament en mans de les

empreses del sector. Cal un nou model de desplegament de xarxes de telecomunicacions de gran capacitat, basat en la compartició de xarxes, d'infraestructures de telecomunicacions neutres i d'implantació efectiva de xarxes que garanteixin uns serveis de qualitat i a preu assequibles, tot vetllant per l'equilibri territorial.

Les TIC són noves eines que poden impulsar la participació ciutadana en línia des de tots els sistemes públics. Es pot aprofundir en el vot electrònic i les consultes en línia a tots els centres de decisió ciutadana per tothom, com a mecanisme d'aprofundiment democràtic i exemple de creació de comunitat ciutadana i cultura de la participació. De la mateixa manera, les TIC han de constituir una eina eficaç per incrementar l'efectiva igualtat dels col·lectius de persones amb alguna discapacitat amb el desplegament dels serveis de subtitulació per a persones sordes, llenguatge de signes i audiodescripció.

Hem de donar resposta als nous problemes que les TIC generen. És imprescindible avançar en la protecció de les dades personals i la seguretat per generar la confiança necessària en tots els nous sistemes digitals. També cal incrementar els mecanismes de protecció i de defensa de la ciutadania a consumidors de serveis de comunicacions i nous productes digitals, reforçant i vetllant perquè s'acompleixin els seus drets davant abusos o incompliments en les condicions dels serveis contractats. S'ha de resoldre la problemàtica de desplegament de les xarxes de telefonia mòbil, buscant un acord entre els interessos públics i privats i garantint els drets dels ciutadans i les normatives mediambientals. S'han de dotar drets a la ciutadania envers Internet, basats en la garantia de l'accés a Internet, la llibertat d'expressió i associació a Internet, accés al coneixement a la xarxa, intercanvi d'aprenentatge i creació mitjançant programari lliure, desenvolupament tecnològic i garantia de privacitat en línia de la carta de l'APC (Associació per al Progrés de les Comunicacions, membre consultor de la UNESCO) sobre drets de la ciutadania a Internet."

5a

Asamblea
NACIONAL

plea document final de la 5a Ass
e la 5a Assemblée Nacional doc

5a

Assemblea NACIONAL

2. Ampliació de la
base social d'esquerres

1.- La societat es transforma transformant

A la 4a Assemblea Nacional dèiem: *“EUiA va néixer com a projecte d'articulació d'un moviment polític i social d'esquerres per a la transformació social, econòmica, mediambiental i cultural, i la construcció d'una alternativa al poder establert amb la perspectiva d'una societat socialista en una terra habitable”.*

“La nostra activitat transformadora es desenvolupa en la societat i s'ha de plasmar en les institucions. EUiA ha d'actuar en el si de la societat organitzada com a ferment de la transformació i l'alternativa, contribuint al fet que les classes populars augmentin la seva capacitat de lluita, s'organitzin més i guanyin progressivament parcel·les de poder a les classes dominants. Alhora, EUiA és una força institucional real per aconseguir el màxim possible de mesures legislatives i de decisions de govern que donin solucions als problemes de la gent, especialment dels treballadors i les treballadores, ajudar a construir espais de participació i potenciar la tasca dels moviments i organitzacions socials i veïnals, així com el màxim possible de canvis estructurals en sentit democratitzant i transformador”.

L'activitat transformadora d'EUiA, des del seu naixement ara fa 10 anys, s'ha desenvolupat des de diversos instruments i en diferents moments polítics i socials. Hem passat de ser una força política extraparlamentària, amb presència en governs municipals, a participar en coalició en el govern de la Generalitat. Hem passat de ser una força que participa en organitzacions, moviments i plataformes, a contribuir a impulsar-ne de nous. Aquestes diverses situacions han anat marcant els diferents documents, resolucions i estratègies de les assemblees i consells nacionals (CN).

A la 5a Assemblea Nacional cal reafirmar aquesta convicció i aprofundir en la nostra acció. EUiA es desenvolupa com a força de l'esquerra transformadora quan actua, impulsa i aconsegueix millorar les condicions de vida de les capes populars, quan contribueix a canvis socials que consoliden organització alternativa, quan ampliem base social i quan sumem i ens sumem a més persones en defensa dels seus drets i al voltant d'objectius que compartim.

La societat es transforma transformant, per tant, actuant des de dins de la mateixa societat i no pas des de fora, sobre la base del treball

col·lectiu i la lluita per objectius concrets i possibles i aportant –també– perspectiva de transformació.

2.- L'hegemonia dels valors de la dreta i la llunyania de la política

Durant aquests anys hem vist amb preocupació com una part de la població s'allunya cada vegada més de la política, o el que s'ha dit també desafecció política, excepte en moments puntuals de forta tensió social. Aquesta desafecció política està acompanyada d'expressions socials com:

- desvalorització d'allò que és públic
- debilitat del compromís cívic i social
- augment de la individualització
- recerca del benefici personal
- debilitat dels lligams de llarg recorregut amb entitats, moviments socials, sindicats, etc.
- més segregació en detriment dels interessos de la classe treballadora
- seguiment de les pautes marcades pels mitjans de comunicació

Aquests valors de l'hegemonia cultural de la dreta han debilitat el compromís i la militància en les organitzacions clàssiques de la classe obrera (sindicats i partits polítics, associacions de veïns i veïnes, moviment popular i cultural, economia social, cooperativisme,...) i han generat en moltes persones una pèrdua ostensible de credibilitat cap a les nostres institucions públiques. Aquest retrocés en la participació social i política i aquesta llunyania de les institucions es desenvolupa en una situació econòmica i política d'hegemonia del capitalisme global, de creixement de la precarietat i la inestabilitat laboral, de domini absolut del consumisme i la producció depredadora del medi ambient, etc.

Aquest allunyament i debilitat democràtica també és causat per certes decisions i pràctiques dels governs municipals, de la Generalitat i espanyol. Hi ha decisions i pràctiques, especialment dels governs d'esquerres, que generen desil·lusió per la manca de visualització de resultats ràpids, que moltes vegades són marcats per la correlació de forces en el si dels governs, perquè no es compleixen els compromisos programàtics o no s'explica per què no es poden complir i per què es cau massa sovint en la dinàmica de no mantenir un contacte permanent amb la ciutadania i s'abandonen el carrer i la mobilització. La desafecció i la desmobilització també les patim quan les accions dels governs d'esquerres, que són

autèntics avenços, no s'acompanyen i es defensen per les capes populars —els treballadors/es— davant la mobilització reaccionària de l'espai social, polític i mediàtic de la dreta.

Aquesta llunyania o desafecció d'una manera de fer política l'identifiquem en els resultats electorals que indiquen una creixent abstenció en les eleccions i un retrocés electoral, a les eleccions municipals i generals, de la coalició ICV-EUiA. Aquest retrocés que ens afecta a nosaltres, la coalició, que precisament representem socialment una part important de persones afectades per les precarietats, conseqüència del capitalisme, ens ha de fer implicar de forma més important en el teixit social, i per això cal que no ens quedem amb una anàlisi parcial d'aquests fets clars i contundents i hem de valorar tot el que es mou i lluita pels mateixos objectius que nosaltres en altres formes de participació, organització i mobilització social i política.

3.- Organitzar més societat per canviar les coses

Si l'activitat transformadora es desenvolupa en el si de la societat, hem de ser totes i tots conscients i tenir present que, a més de les organitzacions socials per canalitzar el conflicte com són els sindicats, les associacions veïnals, etc., existeixen d'altres formes de participació social i política; espais, plataformes i xarxes socials per aspectes concrets o parcials que es van teixint des d'un principi per compartir visions al territori, tenir alternatives culturals, construir xarxes solidàries i de cooperació, xarxes d'economia social, ILP (com la de l'educació 0-3, la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica), promoció del transport públic, foment de la igualtat de drets, defensa dels drets dels pobles, etc.

Moltes persones que s'incorporen a la implicació social i també d'altres que participen o han participat en les organitzacions obreres tradicionals troben identificació en aquestes plataformes i xarxes que es doten d'un funcionament i d'una organització més flexibles, que dediquen les seves anàlisis i el seu temps; la seva capacitat de mobilització; i la seva recerca de recursos i recolzaments a temes més específics com la solidaritat, la defensa dels serveis públics, el gènere, la sexualitat, les expressions culturals, els drets civils, els drets humans, el foment de la pau, la defensa del territori, etc.

Aquestes formes de participació i dedicació a plataformes i xarxes socials tenen un gran potencial per fomentar dinàmiques comunitàries —i,

per tant, objectivament, un paper més potent com a factors de transformació– i desenvolupar lligams que trenquin alguns casos d'aïllament i atomització. És important l'aprofundiment i la participació de les plataformes, entitats i xarxes socials per aconseguir les seves reivindicacions i objectius específics però, també, fer passos en el debat polític –amb més força– perquè la seva acció influeix en l'espai polític.

També és important per EUiA que les forces d'esquerres contribuïm a resoldre una contradicció important que es va repetint. Després d'accions, reivindicacions o mesures institucionals aconseguides, què queda d'organitzat? Com s'ha de donar continuïtat a les energies socials i polítiques que s'han mobilitzat? Com es pot fer que després d'una campanya, recollida de signatures o llei s'enforteixi significativament la xarxa social que pot continuar avançant en allò que s'ha defensat o aconseguit? Hi ha molts exemples (ILP 0-3 o SFC, el “no a la guerra”, la llei contra la violència de gènere, l'internacionalisme, la defensa de la sanitat pública, el foment del laïcisme, les lluites contra la precarietat, la campanya pel dret a l'avortament o la denúncia i reforma de la llei electoral,...) que ens fan veure que per donar continuïtat a les lluites i les conquestes socials és necessari garantir la continuïtat associativa i l'arrelament pel territori de les diverses formes de participació social.

Una altra contradicció per a l'avenç d'un projecte alternatiu avui és que una part de l'associacionisme social i les plataformes funcionen amb paràmetres i pràctiques que els limiten. Estan massa centralitzats a Barcelona, amb poca implantació territorial i connecten poc amb noves realitats socials del seu àmbit d'actuació.

Un altra de les dificultats, per a l'avenç d'un projecte alternatiu avui, és que si bé és positiu que els ajuntaments i les institucions catalanes promoguin durant l'any activitats, actes i commemoracions diverses de continguts democràtics i amb valors socials i progressistes, s'està produint una certa institucionalització que implica entitats i persones.

També les polítiques de diversos municipis limiten el desenvolupament de la xarxa social amb ordenances que impedeixen la propaganda no institucional o els murals reivindicatius, el control sobre mitjans de comunicació locals i l'eliminació dels espais alternatius a festes populars, centres cívics i/o qualsevol espai públic.

Contribuir a donar continuïtat associativa, arrelament pel territori i caràcter alternatiu a les pràctiques i organització socials són compromisos de la 5a Assemblea Nacional d'EUiA.

4.- Polititzar més la societat, fer més social l'activitat política

EUiA és conscient que és molt important que l'esquerra alternativa faci la seva activitat política/institucional més vinculada –per pràctiques i continguts– a les organitzacions i plataformes socials. Però, per EUiA, és més important contribuir a reforçar i millorar la relació, el diàleg i les causes comunes dels moviments, organitzacions i xarxes socials, amb la política i les forces d'esquerres per afrontar el repte de superar el sistema capitalista que engloba i incideix en tots els espais de la nostra vida. Una de les prioritats de la 5a Assemblea Nacional és polititzar més l'activisme social i fer més social l'activitat política/institucional dels homes i dones d'EUiA. Aquest és un binomi necessari per fer avançar polítiques de canvi social.

Massa sovint, forces del sistema i forces reformistes pretenen separar la política de la societat. Massa sovint es ven públicament la política com una cosa de professionals, fins i tot alguns accepten que existeix la classe política. Massa sovint es fa publicitat d'una concepció de la política neutral que no defensa o castiga interessos socials o de classe. Massa sovint es pretén fer creure que les iniciatives socials no tenen res a veure amb la política. Massa sovint hi ha espais socials que pretenen impedir la participació de partits polítics d'esquerres. Massa sovint la independència necessària de moviments, organitzacions i plataformes es converteix en indiferència cap a les organitzacions polítiques.

Per avançar en canvis polítics i per anar més a l'esquerra (del que hi ha representat a les institucions), per fer més societat i per fer front a les conseqüències de les polítiques neoliberals i l'hegemonia del capitalisme, cal recuperar el diàleg entre les organitzacions socials i les forces polítiques d'esquerres. Per a EUiA és imprescindible, i un objectiu prioritari de la 5a Assemblea Nacional, contribuir a recuperar espais de col·laboració participativa, d'elaboració i de mobilització, entre la societat organitzada (de formes diverses) i les forces d'esquerres.

A EUiA tenim el convenciment que moltes iniciatives i mobilitzacions estan unides per un fil de canvi roig, violeta, verd, blanc, etc. EUiA ha crescut amb el compromís de moltes persones que treballen en els movi-

ments socials i que continuen mobilitzades amb d'altres homes i dones, a organitzacions obertes i plurals, amb el desig d'un altre món, d'un altre sistema econòmic, de relacions, de vida, de cultura, etc.

5.- EUiA, més presència i acció per ampliar la base social d'esquerres

A la 4a Assemblea Nacional dèiem: "La nostra força política, tant social com institucional, està en funció de la nostra inserció en la societat de l'adequació, de la nostra organització interna a l'acció social, de la capacitat d'EUiA de percepció i prioritització de les necessitats i anhels de la gran majoria de ciutadans i ciutadanes, de contribuir a la participació democràtica real i eficaç, de proposar, defensar i aconseguir solucions des de l'acció i des de les institucions."

Per això, i en el proper període, EUiA continua apostant per enfortir la nostra participació a les institucions, tenir presència amb força per transformar i defensar polítiques alternatives a les neoliberals des del front institucional però fugint de l'institucionalisme. Hem estat i volem continuar sent decisius en les aliances polítiques i institucionals de les esquerres plurals que han donat una majoria parlamentària d'esquerres, facilitant els acords que han portat a la reedició del govern d'esquerres a la Generalitat. La nostra participació institucional ha de ser conscient també de la correlació de forces de què disposem en cada moment per no qüestionar-nos continuament l'estratègia institucional. Cal que siguem una força oberta i transparent en el debat, també de les nostres limitacions i contradiccions, i que ho sapiguem explicar a la nostra base social i votants en un diàleg constant que generi confiança i recolzament.

EUiA en el proper període i en el marc dels objectius de la 5a Assemblea Nacional és conscient que, per l'enfortiment de la democràcia i l'avenç de les polítiques transformadores d'esquerres, necessitem més persones actives en el teixit social i dedicades a organitzar societat a barris, sectors, centres de treball i centres d'estudi.

Amb més homes, dones i joves d'EUiA organitzant societat és com estarem en condicions de contribuir, amb d'altres, a buscar les estratègies per arribar i implicar més persones que pateixen les conseqüències de l'hegemonia capitalista i no estan, encara, compromeses o mobilitzades per contribuir a transformar l'actual situació. Les grans transformacions del sistema capitalista global, que avui s'expressen amb formes diverses,

demanen un repte molt important a la classe treballadora i a les seves organitzacions: veure les respostes socials i polítiques en la seva globalitat econòmica i productiva, cultural, política i institucional.

L'organització local, comarcal, sectorial i nacional d'EUiA, haurà d'estar planificada per dedicar més companys i companyes a enfortir i, si cal, construir aquests espais i aliances amb expressió global i local. Per la manera de participar dels homes i dones d'EUiA de forma compromesa, entusiasta i apassionada en organitzacions, moviments i xarxes socials i per la relació d'EUiA amb aquestes organitzacions i moviments, ens han de veure diferents a d'altres forces polítiques, per la coherència de la nostra activitat, les nostres propostes i compromisos socials, per la nostra actitud amb ells mateixos i perquè lluitem al seu costat com allò que som, independentment de la coincidència o no dels nostres plantejaments amb els seus. Aquest objectiu no el podem assolir sense generar espais de diàleg, intercanvi i comunicació sistematitzats a nivell local, comarcal, nacional i sectorial.

L'avenç d'EUiA com un moviment polític i social alternatiu dependrà, en gran mesura, d'ampliar l'activisme social. La participació i l'acció social d'EUiA no pot ser exclusivament per debatre ideològicament del final on volem arribar, sinó que fonamentalment ha d'haver-hi present una visió programàtica i estratègica de l'aplicació de polítiques i accions que donin resposta a la realitat i les necessitats de les persones avui i contribuir, pacientment, a posar en qüestió un sistema capitalista que és alienant i destructiu amb la classe obrera, la dignitat de les persones i el territori.

Cal tenir també molt present una cosa de manual: perquè un govern d'esquerres pugui avançar, cal una xarxa important de complicitats socials que es mobilitzi per defensar les seves polítiques. Les classes socials i els interessos de classe existeixen. Per tant, davant les voluntats dels poderosos –la dreta política i mediàtica– de dificultar els avenços i la plasmació de polítiques de canvi, cal una base social d'esquerres que acompanyi (i defensi si cal) les mesures legislatives de les forces d'esquerres al govern. I també cal aquesta base social d'esquerres empenyent quan, des del Govern d'Entesa, es proposen polítiques que poden limitar els avenços socials, democràtics i ecològics.

6.- Canvis organitzatius per més presència social d'EUiA

La identitat política d'EUiA són les coses que fa. La política, per EUiA, no és llunyania de la gent ni recrear-se en missatges complexos. La política d'EUiA és parlar clar. La política no són només les campanyes electorals, són propostes per organitzar-nos i buscar acords amb d'altres que donin solucions als problemes de la gent, tot i que siguin parcials. Mesures que suposin avenços i que deixin portes obertes per continuar avançant quan millori la correlació de forces tant a l'organització social com a la institució.

És per això que la direcció d'EUiA tindrà la tasca de concretar amb les assemblees de base un model organitzatiu que, entre d'altres, tindrà els següents objectius:

- Conèixer millor la realitat social i associativa i la xarxa social al seu territori o sector.
- Constituir i fer treballar les àrees definides, amb responsables concrets, per tirar endavant les propostes per a l'acció de la 5a Assemblea Nacional.
- Millorar la formació de persones d'EUiA per garantir més coneixements, la dinàmica de treball oberta, amb actitud i respecte a totes les aportacions constructives, per contribuir a una major implicació social i associativa.
- Implicar en el treball d'organització, en el desplegament de tasques i a les àrees de treball les assemblees de base d'EUiA.
- Coordinar la política social i la política institucional, per a l'acompliment dels programes d'esquerres a territoris, sectors i al món del treball.
- Enfortir la política de comunicació interna entre les assemblees i representants institucionals, així com la comunicació externa, establint ponts de diàleg, valoració i elaboració de les nostres propostes i accions.
- Enfortir els governs d'esquerres i la seva defensa davant els atacs de les dretes, amb la mobilització de la base social d'esquerres.
- Potenciar la mobilització, l'organització i la participació social.
- Incidir i activar grups socials creant consciència i organització i acompanyant les seves reivindicacions.
- L'enfortiment i creixement organitzatiu d'EUiA.

7.- Una organització més col·lectiva per avançar transversalment

Els canvis organitzatius a EUiA han d'aprofundir transversalment en una direcció més col·lectiva, amb una relació més estable entre les persones responsables de la política institucional i les persones responsables de l'acció social, diversificant els càrrecs electorals i els de coordinació, a tots els nivells, perquè hi hagi una comunicació i coordinació de la tasca social, de la de govern o de la d'oposició. Una coordinació entre els sectors, les àrees de propostes i l'organització social, amb una EUiA més flexible, sectorialitzada i amb els canvis organitzatius per acompanyar més treball social i en xarxa.

5a

Assemblea NACIONAL

3. Una EUIA amb més moviment, canvis organitzatius

1.- Canvis per una EUIA més forta i més útil

EUIA va complir 10 anys el 30 de maig de 2008. Ara, ja no es pot analitzar el paper de les esquerres sense tenir en compte les propostes i les coses fetes en aquests anys per EUIA, i no es pot parlar de l'esquerra alternativa sense tenir en compte el que representa i les contribucions d'EUIA a Catalunya, Espanya i Europa.

En aquests anys, EUIA ha fet unes coses bé, d'altres que són millorables i, també, ha comès errors. EUIA és una formació encara jove, en construcció i que tenia molts números per no haver arribat fins aquí. Però EUIA està en bones condicions per avançar, ja que va complir 10 anys, la situació política ha canviat i també ens ha canviat a nosaltres.

A la 5a Assemblea Nacional, el repte organitzatiu més important és concretar els canvis en el funcionament i l'organització per una EUIA més forta i més útil. A la 3a Assemblea Nacional (març de 2003), en els *Objectius prioritaris i propostes d'EUIA*, es va acordar "millorar el funcionament i els mètodes col·lectius, incrementar l'activitat politicocultural de les assemblees de base. Créixer (...), una EUIA més jove". I a la 4a Assemblea Nacional (juliol de 2005) a "*EUIA: alternativa, moviment, polítiques d'esquerres i institucions*", dèiem que calia "un canvi de registre en el funcionament d'EUIA".

Per tant, el repte organitzatiu ha estat -i continua sent- com concretar més i millors pràctiques per innovar en el funcionament i fer els canvis necessaris per avançar més cap a un moviment social i polític d'esquerres.

És una evidència que quan es tracten temes organitzatius al CN, assemblees de base i comissions (territorials, sectorials i en el món del treball), es produeixen afirmacions similars: ens cal funcionar millor i projectar-nos més públicament; hem de ser més gent i no arribem prou als joves: tenim problemes per arribar a la *nostra gent* als barris i a fer política als centres de treball: ens cal posició sobre tal tema i fer un acte sobre tal qüestió: hi ha afiliats/des que no vénen a reunions i d'altres que no coneixien l'activitat feta; el material no s'ha distribuït o aquella persona no cotitza.

I també es produeixen preguntes similars: què cal fer per concretar millor les propostes i ser més útils? Quins instruments necessitem? Com podem créixer més i incorporar més joves? Com podem contribuir a fer

polítiques més a l'esquerra? Com podem eixamplar el teixit social i facilitar la participació de la gent? Com podem portar la política als centres de treball i arribar a la nostra gent als barris? Com podem obrir-nos més i organitzar-nos millor? Com podem incorporar més votants de la coalició a EUiA? Com fem avançar la coalició, però sense quedar subsumits?

Els canvis organitzatius acordats a assemblees anteriors han transitat per un camí encara curt, pel qual volem construir, tenint en compte d'on sortíem. Fer realitat un moviment social i polític requereix temps. És molt important que de forma generalitzada es comparteixi que calen més canvis. Ser conscients de la situació, compartir diagnòstic, reflexionar i acordar junts és fonamental per donar noves respostes col·lectives en aquest procés assembleari.

EUiA encara no funciona plenament com un moviment polític i social en el sentit de l'esperit que vam acordar a l'assemblea fundacional. A partir d'aquesta 5a Assemblea Nacional, ens proposem superar les deficiències actuals i millorar substancialment el nostre funcionament. Volem fer-ho amb la filosofia de buscar consensos col·lectius, tot defensant amb decisió els valors democràtics i participatius que ens han de caracteritzar.

A EUiA, una manera de fer s'està esgotant i s'ha de canviar. EUiA ha avançat, però està per sota del que necessitem. Així doncs, en la 5a Assemblea Nacional, EUiA ha de canviar concepcions sobre l'afiliació, sobre com actuar i sobre com organitzar-se. Aquesta no és una qüestió administrativa, sinó que és una qüestió de fons, profundament política, i que té a veure amb el futur de l'esquerra transformadora catalana.

2.- Una EUiA oberta, de trobada i flexible

És una necessitat obrir EUiA a més gent que se situa socialment, política i electoral a l'esquerra transformadora. Per fer-ho cal un canvi en la concepció de l'afiliació per aconseguir un moviment i unes assemblees de base de la diversitat, compostes per afiliats/des activistes, afiliats/des amb vinculacions molt flexibles, per gent de l'esquerra alternativa i per votants d'esquerres i ecologistes.

2.1. Unes assemblees de base d'activistes

EUiA no és un partit. Com a moviment polític i social, necessita marcs més amples i diversos per facilitar que més persones amb qui compartim propostes i acció a organitzacions socials, puguin compartir experiències i tenir uns espais útils i acollidors, des de la política. Necessita uns

espais més oberts on més homes i dones d'esquerres, que són protagonistes socials, puguin tenir el seu lloc de trobada, informació, aprenentatge i socialització de la lluita.

És a dir, cal aconseguir assemblees de base territorials, sectorials i del món del treball, que siguin més útils als activistes d'esquerres per com estan organitzades i pel que fan.

2.2. Unes assemblees de base amb vinculacions flexibles

És moment de facilitar diferents nivells de vinculació i compromís per l'afiliació a EUiA. Unes assemblees d'afiliats/es amb dedicacions més plenes, d'altres amb aportacions puntuals i també amb votants d'esquerres i ecologistes amb participació intermitent.

Les assemblees de base (i les comissions) han de repensar el seu funcionament i dinàmiques pròpies, assumint -no com a negatiu- que la vinculació d'algunes persones a EUiA és flexible, perquè comparteixen part de les propostes, perquè tenen poc temps, per simpatia política i/o perquè volen una relació estable com a votant.

No són simpatitzants en visió de partit, són afiliats/des que han de ser informats del que fem; a qui s'han de garantir trobades menys formals que les reunions o actes (potser més lúdiques); a qui s'ha de fer participar en les decisions; a qui s'ha de facilitar un espai flexible de trobada sectorial o temàtic, en combinació amb els espais dels i de les activistes.

És a dir, cal aconseguir assemblees de base territorials, sectorials i del món del treball, que facilitin vinculacions més flexibles a EUiA de persones d'esquerres, que no són activistes, d'acord amb les seves inquietuds i temps.

2.3. Unes assemblees de base amb Gent d'EUiA

Gent d'EUiA és una xarxa d'amics i amigues constituïda el 2006. Són persones que participen i col·laboren en diverses coses (actes, interventors/es, signen propostes, venen loteria...), que es comuniquen a través del web i del correu electrònic, que utilitzen o reben el suport dels grups institucionals, que col·laboren en l'elaboració de propostes i amb la Fundació l'Alternativa, que han deixat de cotitzar regularment, votants de la coalició,...

En aquesta xarxa s'han fet alguns passos. Ara proposem que a les assemblees de base (que no el tinguin encara) obrin el seu cens de Gent d'EUiA en el procés assembleari.

Aquesta concepció de l'afiliació i les assemblees de base, com la suma d'activistes fins a votants, i amb la participació de Gent d'EUiA, no l'hem promogut i concretat suficientment; les assemblees de territori, sectors i món del treball no s'han mostrat suficientment obertes i creatives per impulsar-la. Modificar-ho i concretar els punts 2.1, 2.2 i 2.3 és un dels objectius prioritaris de la 5a Assemblea Nacional per avançar en una EUiA oberta, de trobada i flexible.

3.- Una EUiA més arrelada per l'activisme social i la política

La situació d'EUiA avui és millor però més complexa. La realitat ens ha canviat però continuem, en general, amb paràmetres organitzatius massa marcats per l'activitat electoral i institucional i poc actualitzats a d'altres reptes i possibilitats per EUiA i l'esquerra transformadora.

Cal recordar que la utilitat d'EUiA és la d'una formació sustentada en dos pilars igual d'importants: l'activitat social i l'activitat política i institucional, que és reflex del treball social. Però, per garantir-ho millor, cal reconvertir les assemblees de base en espais més oberts i, també, en assemblees més arrelades a l'espai territorial, social i laboral on s'organitzen.

EUiA és activisme social i presència institucional, les dues coses. En 10 anys, EUiA ha experimentat: organitzar societat i presentar-se a eleccions; mobilitzar gent i participar a les institucions; polititzar activitat social i fer més social la política institucional; crear xarxa social i treballar amb altres esquerres; portar propostes als centres de treball i participar en governs; promoure campanyes socials i fer campanyes electorals; estar organitzats a barris, ciutats, centres de treball i sectorialment; i promoure plataformes i pactar programes de governs d'esquerres. És a dir, EUiA ha practicat com a moviment polític i social, no només s'ha presentat a les eleccions.

Però a EUiA, en la pràctica i pels calendaris electorals, s'ha sobrevalorat la visió institucional i s'ha tingut menys en compte l'espai social. Massa gent i moltes assemblees viuen EUiA com un instrument, bàsicament, per anar a les eleccions i per seguir l'activitat municipal. Es viu com una mediació política institucional que limita potencialitats a EUiA i que podria canviar la seva naturalesa. És a dir, EUiA està millor, però viu un risc polític destacable i en una contradicció organitzativa important:

• *Per què estem millor políticament?* Per les propostes i pel que fem. Per ser més presents públicament i tenir més força institucional. Per la coalició reeditada i per la majoria d'esquerres. Per la presència a IU-Federal i al PEE.

• *Quin és el risc més destacable per EUiA?* El risc polític més important és l'institucionalisme. Les dinàmiques institucionals i la coalició han generat majors dedicacions i preocupacions pels objectius polítics institucionals, que poden limitar el paper autònom i alternatiu d'EUiA si no desenvolupem globalment les propostes.

Per superar aquest risc d'institucionalisme, ens calen més afiliats/des a les assemblees de base que es dediquin a organitzar societat i relacionar-se més amb la nostra gent a entitats, moviments, barris, centres de treball i d'estudi i que el treball social, ciutadà, i orgànic col·lectiu sigui l'eix que orienti la dedicació institucional. També cal que la composició i el funcionament del CN d'EUiA, i els seus instruments, responguin més als objectius del que és un moviment polític i social obrint espais de participació o col·laboració amb moviments i organitzacions socials.

• *I quina és la contradicció?* La contradicció és que EUiA ha millorat, però no creix suficientment i es limita organitzativament. EUiA ha sembrat políticament i no ha collit prou organitzativament i, avui, no avançar és retrocedir.

Per superar el risc polític i la contradicció organitzativa, EUiA ha de ser una formació més arrelada i amb més presència al carrer. La força política, social i institucional d'EUiA està en funció de la nostra inserció en la societat; l'adequació de l'organització interna a l'acció social; la capacitat de percebre i prioritzar les necessitats i anhels de la gent; de contribuir en la participació democràtica; de proposar, defensar i aconseguir solucions per a la gent i el territori, des de l'acció i les institucions.

Per aconseguir-ho, calen assemblees de base més arrelades amb iniciatives pròpies i que despleguin les propostes globals d'EUiA. Una assemblea més arrelada és la que aconsegueix que més afiliats/des es dediquin a tasques socials concretes (educació, salut, pau, solidaritat, ecologia, dones, joves, cultura, gent gran,...). Una assemblea més arrelada és la que funciona amb regularitat, es dota de programa i objectius, té les responsabilitats polítiques, socials i internes cobertes i estableix relació amb moviments socials del seu territori o àmbit, col·laborant amb ells potenciant el treball unitari.

La concepció de moviment arrelat per objectius i amb persones dedicades a impulsar-los trenca amb inèrcies d'una organització que té valor en si mateixa. Estar afiliat/da a EUiA ha de facilitar i/o impulsar accions i xarxes socials amb persones, organitzacions i moviments socials, per millorar la vida de la gent i fer arribar la política a la societat.

Concretar millor aquestes dinàmiques a les assemblees és una prioritat a la 5a Assemblea Nacional, per fer que l'afiliació i les assemblees siguin més útils per l'activisme social i la política. EUiA més arrelada és una condició necessària per poder incorporar més persones d'esquerreres, ecologistes i alternatives a EUiA i AJ-Jd'EUiA.

4.- Una EUiA dels territoris, dels sectors i del món del treball

Per aconseguir aquest moviment polític i social més obert, flexible i arrelat cal que EUiA s'organitzi millor als llocs on la nostra gent conviu, es relaciona i passa més temps quotidianament. És a dir, una EUiA dels territoris (barris, pobles i ciutats), els sectors i el món del treball.

D'avançar en aquest tipus de funcionament a les assemblees d'EUiA (no només territorials) i d'una formació més sectorialitzada, fa temps que en parlem. Però no s'ha avançat prou per la feina feta i les possibilitats d'EUiA. No hem avançat prou en el funcionament i regularitat de les assemblees de sector temàtic ni del món del treball i tampoc amb el funcionament de les àrees i d'AJ-Jd'EUiA.

Depèn d'on es vertebrin, organitzin i actuïn els homes, les dones i els joves d'EUiA, serà com contribuïrem a repolitzar més gent, fer societat i noves xarxes socials, que amplïin la base social d'esquerreres, que acompanyin un projecte comunitari i de transformació. EUiA ha d'estar organitzada a territoris, sectors i centres de treball i d'estudi, per incorporar i representar millor els sectors més dinàmics de la societat. Una EUiA que s'organitzi per facilitar l'acolliment a la gent d'esquerreres que vulgui incorporar-s'hi o participar-hi. Una EUiA que s'organitzi per fer de l'afiliació un pas natural per a qui participa en temes sectorials específics, per a qui viu al barri o municipi, per a qui conviu al centre de treball o d'estudi amb activistes d'EUiA. Una EUiA que faciliti l'afiliació i la participació a qui vol una vinculació específica, garantint, alhora, que senti que forma part d'un espai comú.

4.1. Assemblees de base territorials

EUiA és una formació que per fer avançar les seves propostes i model de societat necessita múltiples instruments. Per defugir de l'institucionalisme cal reflexionar i superar la contradicció de dir que no som una organització institucionalista, mentre la majoria dels nostres debats giren al voltant o són motivats pel treball a les institucions i els resultats electorals. Les assemblees fan debats importants pels resultats electorals, però pocs sobre la concreció -amb objectius i persones- de les propostes d'educació, salut, pau, mobilitat, solidaritat, situació a les empreses, etc.

És important que els plans de treball, les dedicacions d'afiliats/des i les responsabilitats a les comissions tinguin en compte tots els instruments i el conjunt d'objectius d'EUiA.

Així mateix, les assemblees territorials seran obertes als afiliats/des dels sectors que viuen al territori per tal que estiguin informats/des i per la seva possible participació.

4.2 Assemblees de base sectorials

Que funcionin millor les assemblees territorials és necessari, però en la 5a Assemblea Nacional cal avançar cap a una EUiA més sectorialitzada. Perquè EUiA avanci més com a moviment, polititzi més l'activitat social, organitzi més societat i creixi més cal que els àmbits temàtics i les assemblees de sectors s'obrin i funcionin millor, facin propostes i impulsin accions, estructurin les seves responsabilitats i coordinin la seva afiliació.

Les assemblees sectorials han de ser espais de trobada per a les persones que comparteixen i vénen a EUiA per aspectes parcials, més enllà del territori. Són assemblees d'elaboració programàtica, per assegurar la relació d'EUiA amb la societat, per donar suport institucional i territorial.

Les assemblees sectorials han de funcionar amb els següents criteris:

- Regularitat: un funcionament regular per assegurar els seus objectius.
- Arrelades: perquè discuteixin, elaborin, organitzin societat, es relacionin amb el teixit social de l'àmbit i promoguin accions sobre el seu camp d'actuació.
- Obertes: a persones no afiliades coneixedores del seu àmbit (en aquest sentit, hauran de tenir un cens de Gent d'EUiA). Obertes a la presència d'afiliats/des dels territoris que poden/volen col·laborar.

- Fomentar el debat: aprofundir la reflexió i l'elaboració d'EUiA. Fer documents. Organitzar jornades i cursos per fomentar els coneixements i la participació del conjunt d'EUiA.
- Organitzades: amb comissions estables i funcionals amb els/les responsables interns i externs necessaris per als seus objectius.
- Coordinades: els/les coordinadors/es de les assemblees sectorials participaran a la direcció nacional d'EUiA. Els membres de la comissió sectorial participaran a les comissions internes nacionals que garanteixen el dia a dia d'EUiA.

4.3. Un nou impuls a les àrees d'EUiA

Tenint en compte l'objectiu de sectorialitzar més l'organització, les àrees d'EUiA (que són comissions i àmbits) han de jugar un paper important. Aquests marcs d'elaboració són marcs per a l'elaboració i aplicació de les polítiques sectorials i necessiten un nou impuls en la seva regularitat, la seva participació i les seves responsabilitats a nivell nacional.

Les àrees d'EUiA tenen les següents funcions:

- * Elaborar una proposta, una opinió i una acció política
- Acompanyar la direcció d'EUiA en els temes específics que tracti l'àrea.
- Tenir contacte, diàleg i comunicació de forma continuada amb persones i experts, organitzacions i moviments socials.
- Fer arribar, debatre i reflexionar les resolucions i propostes polítiques d'EUiA a la societat.
- Garantir ponts d'informació i diàleg social.
- Acompanyar les assemblees de base d'EUiA perquè puguin desenvolupar les propostes per a l'acció i els objectius nacionals al territori, així com la relació, el posicionament i el diàleg amb les organitzacions i moviments socials pel que fa referència als temes relacionats amb l'àmbit/àrea de treball.

Algunes de les àrees a les quals cal donar un nou impuls són: salut, dones, GLBT, món del treball, pau, solidaritat, municipalisme, medi ambient,

14 d'abril (memòria democràtica), món de la justícia, gent gran, internacional, transport públic i tecnologies de la informació i el coneixement.

4.4. Assemblees de base del món del treball

Aquesta és una aposta estratègica i no només per millorar EUIA. Després dels resultats d'ICV-EUIA a les eleccions, hem dit al CN que: *“ens cal un estudi i una reflexió dels nostres (i de certs barris populars) que ens han deixat de votar (...) Una anàlisi i unes conclusions imprescindibles pel que representa i vol continuar representant EUIA. Un debat (...) necessari per a l'esquerra transformadora en les eleccions i les forces d'esqueres.*

Per EuiA, l'abstenció és l'efecte de causes polítiques, socials i institucionals. Molts homes i dones (i especialment la gent treballadora) s'abstenen tot l'any d'una participació social i política. Entenem que l'abstenció, i el vot blanc, poden ser expressió d'una crisi de representació política; d'un model representatiu limitador de les potencialitats de la democràcia; de la llunyania dels partits tradicionals vers la gent; d'un model social que continua excloent (també de les decisions) la gent treballadora; dels municipis, barris i centres de treball, on repetidament es produeix una llunyania de la política; de la no presència de la política als centres de treball; de polítiques socials i laborals encara dèbils; del paper dels mitjans de comunicació, la despolítització de l'esquerra social, el tipus de campanya (...).

L'abstenció (...) estructural i els fenòmens de llunyania de la política (tenen a veure amb) les dificultats de joves i treballadors/es que viuen una forta precarització, pèrdua del poder adquisitiu, difícil o impossible accés a l'habitatge i augment del preu de les hipoteques, al costat d'un insuficient estat del benestar que, fàcilment, fa figa i genera noves contradiccions socials i comunitàries davant polítiques públiques encara limitades i pels canvis demogràfics fruit del creixement de noves generacions de persones immigrades.(...) L'ofensiva ideològica neoliberal, que segrega i individualitza les solucions, s'obre pas al costat de la pèrdua de referents culturals, socials i associatius de l'esquerra, creant les bases d'una creixent desorientació política. (...) Per EUIA, aquest no és només un problema electoral (...) Ens proposem arribar a conclusions que serveixin per contribuir a incrementar la participació social, política i electoral.”

Si l'abstenció afecta l'esquerra transformadora i una part dels nostres ens deixen de votar; si la gent treballadora s'allunya de la política i la política no entra als centres de treball; si l'ofensiva ideològica del sistema individualitza les solucions; si les organitzacions sindicals de classe

han confós la necessària independència sindical amb la indiferència en alguns casos i amb una volguda equidistància de les formacions d'esquerres, i amb això s'han despolititzat els treballadors/es als centres de treball; si el model social és colpejat; si el bipartidisme és vol imposar; si grans mitjans de comunicació marquen pautes socials i polítiques, etc.

Com podem fer arribar les propostes de l'esquerra transformadora als treballadors i les treballadores? Com podem redefinir les formes de fer política i mobilitzar energies d'esquerres als centres de treball? Com podem arribar directament a la gent treballadora als centres de treball i barris populars? Com podem avançar en revaloritzar l'organització social i la política?

Si creiem en la centralitat del món del treball pel projecte d'EUiA, cal organitzar-se per que així sigui:

- Fer que la política arribi, entri i s'arrelli als centres de treball per les assemblees del món del treball (i també per les assemblees territorials).
- Les assemblees del món del treball han de servir per repolititzar els treballadors/es i facilitar el seu compromís polític. Els/les afiliats/des del món del treball (personalment) i les assemblees de base del món del treball (organitzadament) han de portar la política laboral i global d'EUiA als centres de treball, polígons i sectors productius.
- Les assemblees del món del treball han de tenir programa propi: definir propostes per al sector/empresa; fer arribar les propostes i iniciatives polítiques d'EUiA; mantenir la relació amb el diputat, la diputada i el senador d'EUiA.
- Les assemblees del món del treball han d'estabilitzar la seva comissió amb responsabilitats (coordinador/a, organització, finances, materials,...).
- Les assemblees del món del treball han de regularitzar les seves reunions i planificar el seu creixement.
- La direcció d'EUiA liderarà i coordinarà la dinamització del funcionament i la creació de noves assemblees del món del treball per fer que la política entri i s'arrelli als centres de treball.

5a

**Assemblea
NACIONAL**

4. ICV-EUiA,
una coalició política

1.- Un encert que ha fet més forta l'esquerra transformadora i EUiA

EUiA valora la importància d'haver complert un segon cicle electoral (falten les europees) amb acord de coalició. És el període més llarg d'estabilitat electoral de l'esquerra transformadora a Catalunya des dels vuitanta. Des de 2003, i durant aquests 5 anys i mig, s'ha consolidat una marca electoral de referència d'esquerres en l'espai electoral català que ha permès a la coalició representar entre el 6% i el 12'5% de l'electorat en un moment difícil d'ofensiva conservadora i de pressió del bipartidisme.

Tot i que en les dues últimes convocatòries electorals -les municipals i les generals- hi ha hagut un important desgast entre els treballadors i treballadores i algun sector de joves.

Amb la coalició, la presència institucional de l'esquerra transformadora a Catalunya ha crescut. Amb la coalició, la presència institucional d'EUiA, que va estar a punt de desaparèixer després del cicle electoral 1999-2000, s'ha reforçat i ha crescut. Avui tenim més càrrecs públics, però també més afiliació i organització a territoris i sectors, juguem un paper més important en la política catalana i en els moviments socials i influïm de forma decisiva a Izquierda Unida.

També tenim programes electorals i un seguit de posicionaments polítics dels grups institucionals en una clara perspectiva transformadora roja i verda, d'esquerres i ecologista i de defensa de les llibertats nacionals i de l'autogovern de Catalunya.

L'acord signat per ICV i EUiA el 2006 per les eleccions al Parlament va significar un avenç qualitatiu a l'hora de consolidar i estabilitzar la coalició en diversos aspectes: la simbologia i els logotips, el nom dels grups institucionals i l'aposta per una estructura i unes funcions de la coalició en els àmbits nacional, comarcal i local, amb algunes excepcions locals.

La consolidació, el 2004 i el 2008, del Grup Parlamentari conjunt d'IU-ICV/EUiA també va significar estabilitzar, després de períodes de desencontre, un espai institucional conjunt al Congrés de formacions polítiques transformadores que es presenten en coalició a les eleccions generals. I al Senat, el Grup Parlamentari de l'Entesa Catalana de Progrés, conformat per senadors i senadores del PSC, ERC, EUiA i ICV, s'ha mostrat

positivament com un espai de confluència i de proposta progressista i catalanista a les Corts, on ICV i EUiA treballen amb comoditat i de forma unitària amb la resta de l'esquerra catalana.

2.- Una coalició que pot ser més forta i més útil

El balanç és positiu, però EUiA vol aconseguir una coalició més forta i més útil i per això assenyalem insuficiències que volem contribuir a superar per millorar el paper polític, institucional i social d'ICV-EUiA.

- *Consell de govern i presa de decisions:* l'estructura de la coalició s'ha desenvolupat parcialment i la presa de decisions no sempre s'ha fet en els àmbits conjunts acordats. El consell de govern no sempre ha funcionat com un àmbit real de coordinació i d'impuls de polítiques comunes. En ocasions, hem trobat a faltar òrgans de coordinació de política institucional, i iniciatives com les Jornades a peu de carrer, en ocasions han estat sentides més com unes jornades d'una de les parts de la coalició que del conjunt d'aquesta, etc.

- *Polítiques governamentals:* és notòria la manca d'un espai de coordinació estable de les polítiques governamentals i la manca d'una comunicació fluida dels màxims responsables d'ICV al govern amb els màxims responsables d'EUiA. EUiA no ha participat suficientment en la informació directa, àgil i regular de les decisions del govern, dificultant la corresponsabilitat i creant incomoditat en decisions importants que no coneixiem o que no hem compartit. La coalició participa en el Govern d'Entesa, però no sempre ha compartit, ni ha de compartir, totes les seves decisions i no pot quedar supeditada totalment a la posició dels consellers d'ICV-EUiA.

- *Programes:* els aspectes socials, ambientals i nacionals ben equilibrats en els programes no sempre s'han presentat així davant la societat i els mitjans de comunicació i s'ha accentuat massa un perfil en detriment d'altres.

- *Potencialitats territorials i sectorials:* la coalició no ha sabut desenvolupar totes les seves potencialitats als territoris i sectors. Una certa competència entre ICV i EUiA ha limitat, en part, el missatge conjunt cap a simpatitzants i votants que no són d'ICV ni d'EUiA, sinó votants de la coalició, la qual no els ha ofert un àmbit participatiu permanent o estable fora de les campanyes electorals.

• *Relacions a Espanya i Europa:* no s'han destacat amb suficient força els vincles i la relació amb un projecte de l'Estat amb IU, amb qui compartim grup parlamentari i coalició (a les municipals, les generals i les europees); una formació amb un projecte federal i respectuós amb la plurinacionalitat i pluriculturalitat de l'Estat. Constatem la necessitat de reforçar les relacions entre IU-ICV/EUiA. També ha mancat mostrar, amb tota la seva riquesa en les activitats de la coalició, els vincles europeus d'EUiA al Partit de l'Esquerra Europea (PEE) i al Grup del Parlament Europeu de l'Esquerra Unitària Verda i Nòrdica (GUE-NGL), que són espais molt importants de confluència de l'esquerra transformadora a Europa.

EUiA aspirem a la conformació d'una candidatura electoral que ofereixi possibilitats reals d'eurodiputat/da per reforçar el GUE-NGL al futur Parlament Europeu.

• *Resultats electorals.* A les eleccions municipals i generals, la coalició ha patit una davallada electoral especialment sentida en sectors populars dels entorns metropolitans, a la qual han ajudat les dificultats per percebre amb nitidesa el perfil més clarament transformador de la coalició i la poc visible vinculació a un projecte d'estat federal plurinacional. Però aquest retrocés té causes profundes, que hem de treballar, com són les transformacions socials i culturals dels sectors populars que ja no responen a les pautes de períodes anteriors, "i la menor influència i mobilització de l'esquerra que nosaltres representem".

Els influeix el bipartidisme i la penetració del pensament conservador que individualitza les solucions als grans problemes dels treballadors i treballadores i que fractura encara més les respostes col·lectives intentant conflictivitzar la qüestió lingüística o utilitzant demagògicament la immigració.

• *Compliment d'acords:* el potencial de l'acord de 2006 només s'ha desenvolupat parcialment, i ha restat incomplet en molts dels seus compromisos. Un dels resultats d'això és una manca de presència més proporcionada d'EUiA al Govern d'Entesa, així com als organismes supramunicipals, les diputacions i els consells comarcals.

Són necessaris mecanismes objectius i transparents que garanteixin l'acompliment dels acords amb altres forces polítiques. La lleialtat i la seriositat han de ser trets imprescindibles amb qualsevol acord de coalició.

- Política comunicativa: la política comunicativa de coalició cap a la premsa ha estat pràcticament inexistent. És normal que les forces polítiques donin missatges propis, però cal una política comunicativa comuna (rodes de premsa, comunicats, web,...).

3.- Apostem per una coalició política

EUiA creu que superar aquestes qüestions pot fer més forta la coalició ICV-EUiA. És en aquest sentit que EUiA aposta per una coalició política. Això vol dir no limitar-se als espais institucionals compartits, que sigui més participativa i que desenvolupem un veritable govern conjunt de la coalició. A Catalunya, 500.000 persones poden votar la coalició, però no esperem que les campanyes electorals i el balanç dels grups institucionals siguin l'única font de vincle i adhesió d'aquests homes i dones d'esquerres i ecologistes. Per EUiA, cal desenvolupar totes les potencialitats participatives d'ICV-EUiA al territori i sectorialment. A aquestes persones se'ls ha d'oferir un àmbit de participació permanent o estable fora de les campanyes electorals.

Aquest salt qualitatiu que proposem per la coalició és necessari. I estem convençuts que no suposarà, en cap cas, que el paper sobirà dels seus components (ICV, EUiA i EPM) disminueixi. És més, per EUiA, que els components de la coalició siguin més forts fa més forta la coalició.

Per poder fer aquest salt qualitatiu que proposem, s'han de donar les condicions adequades i, actualment, encara no es així. Aquesta proposta podrà dur-se a terme si funciona millor la coalició actual i se superen els dèficits de l'apartat 2 com a punt de partida per una nova concepció de la coalició.

És necessari, també, que primer es doni una major coincidència programàtica, fruit no només de les convencions que es realitzen, sinó també d'una confluència en el treball del dia a dia.

La coalició ha de vetllar pel desenvolupament del pacte de l'Entesa i, per tant, fer jornades periòdiques tant per discutir la seva política i la gestió del govern a Catalunya, com també per analitzar la política espanyola i un rendiment de comptes del que fan els nostres diputats i diputades i els nostres senadors.

Afrontar els nous reptes: la coalició ICV-EUiA ha de canviar en positiu per tal d'afrontar els nous reptes, com són la crisi econòmica que colpeja treballadors/es i d'altres sectors populars, la immigració, la despolitització i l'individualisme creixent entre els treballadors, els joves i d'altres sectors populars. També estem immersos en el debat de com l'esquerra social i política ha d'articular-se davant l'ofensiva neoliberal. La coalició ha d'esdevenir útil a treballadors/es i sectors populars per representar adequadament les seves demandes i solucions als seus problemes.

Per desenvolupar la coalició al territori cal posar fi a les competicions i donar pas a la col·laboració, trobant vincles amb els votants de la coalició, especialment amb els que no tenen carnet ni d'ICV ni d'EUiA. Calen més candidatures municipals, però també cal reforçar conjuntament la presència als moviments socials i impulsar-ne de nous. Cal referenciar en la coalició posicionaments polítics i cercar noves sinergies amb grups independents. La coalició ha de voler ser referent polític de la gent d'esquerres i de la societat civil alternativa, i no simplement una opció electoral.

Els càrrecs institucionals de la coalició haurien de realitzar visites periòdiques al territori i trobar-se amb els regidors i regidores i assemblees de base. Cal definir un pla de treball anual en el si de la coalició sobre aquest tema.

Per desenvolupar la coalició al territori, hauria de ser condició prèvia una major inserció en el teixit social, exercir una referència clara de l'espai de l'esquerra a Catalunya i, per tant, obrir-se també a la participació de més persones i realitats.

Desenvolupar la coalició a les bases: la coalició s'ha de desenvolupar també a les assemblees/agrupacions de base. Les bases de la coalició han de tenir un marc, més enllà de les eleccions, on poder debatre, conèixer-se i treballar per objectius comuns. Establir els mecanismes per una relació estable de treball i una decisió de les nostres assemblees/agrupacions ha de ser una prioritat i el pas més important per superar la desconfiança fruit de la incomunicació.

- Constituir un òrgan de coordinació de la política autonòmica i governamental. Una coordinació per compartir decisions i per treballar el posicionament polític, la coordinació i la mobilització social, que acompanyin el nostre programa i com a resposta a les iniciatives conservadores. Les negociacions de la coalició amb d'altres forces polítiques es desenvoluparan amb una representativitat de la pluralitat existent.

- Desenvolupar plans de creixement específics de la coalició en els espais metropolitans. Visualitzar tots els nostres perfils socials i transformadors, amb propostes molt concretes que entrin de ple en aspectes com la precarietat, la immigració, la convivència, l'habitatge, l'educació, les polítiques d'igualtat, la salut, els serveis socials,... O sigui, impulsar polítiques transformadores i alternatives de les dretes. El treball conjunt facilitarà que les iniciatives siguin exitoses.

- Potenciar la visualització dels vincles d'Estat amb IU i europeus, especialment, en aquests espais metropolitans; uns vincles estatals parlamentaris i polítics sempre federals i plurinacionals. Potenciar la visualització de tots els vincles de referència a l'espai europeu, entre ells el PEE i el GUE-NGL.

- El consell de govern de la coalició ha de recuperar el seu funcionament: reunions periòdiques, ordre del dia establert, balanços periòdics (municipals, Parlament, govern, Congrés, Senat), iniciatives polítiques, rodes de premsa,...

- Desenvolupar tota l'estructura del consells municipals de la coalició a nivell local i comarcal. Que funcionin regularment amb plans de treball que defineixin polítiques i que concretin organitzativament els creixements. El consens serà el sistema emprat per prendre acords.

- Una coalició política plenament democràtica i participativa: EUiA aspirem a una coalició política plenament democràtica i participativa. Un espai on una persona representi un vot en les decisions importants, independentment del partit o grup de la coalició al qual pertanyi i que estigui o no afiliada a cap d'ells. Fins arribar aquest moment hem de donar als components de la coalició una estabilitat permanent de representació.

- Designació de candidats i candidates: el procés de designació de candidats i candidates es podrà fer per primàries. En cas de desacord dins la coalició sobre els/les caps de llista, a tots els nivells, s'establirà un sistema de primàries conjunt on participin afiliats i afiliades, amics i amigues i votants de la coalició, censats al municipi, per determinar la persona que encapçala les llistes electorals. Haurien de prevaler el consens i el respecte mutu i evitar-se els vets.

- Temes organitzatius: crear una coordinació de temes organitzatius de la coalició que analitzi regularment l'estat, el creixement, els conflictes

i el desenvolupament. Promoure la coordinació i trobades sectorials. Optimitzar la presència i el paper dels sindicalistes de la coalició. És necessària la coordinació entre àrees i sectors d'EUiA i ICV per aprofitar sinergies tant en la feina programàtica puntual com en el dia a dia.

- Política de comunicació: cal una política de comunicació de la coalició, d'acord amb un pla, un calendari, uns instruments i unes pràctiques acordades i plurals. La projecció i els posicionaments de la coalició de cara a la premsa han de ser més plurals. És necessària l'elaboració d'un protocol que reguli les relacions de la coalició en matèria de comunicats, presències públiques, etc.

- Programa: la coalició i tots els seus membres han de vetllar per garantir la visualització d'una imatge d'unitat programàtica. Per tant, des dels diferents òrgans de coordinació s'han d'establir protocols d'actuació acordats entre les dues organitzacions.

- Nom: és una evidència que, tot i que la utilització del nom complet de la coalició per visualitzar la pluralitat (ICV-EUiA-EPM a les municipals) és un avenç, des del punt de vista comunicatiu cal una reflexió sobre el nom. Per encarar el canvi i la nova etapa que proposem, EUiA estaria disposada a cercar un nou nom comú consensuat per tots els components.

- Representació legal: s'ha de compartir realment la representació legal de l'estructura electoral de la coalició a tots els nivells.

- Gestió de conflictes: a les municipals, la coalició pot créixer molt territorialment encara i això ha de ser una prioritat. Amb la voluntat conjunta de fer créixer la coalició, els desencontres o conflictes que puguin existir s'han de seguir reduint des d'un àmbit organitzatiu de la coalició fins eliminar-los, si és possible, com hem fet fins ara. Si al final del procés de fer les candidatures existeixen desacords seran gestionats de forma justa per a les dues parts, compatibilitzant el compliment de la legislació electoral amb la preservació de les sigles de les dues organitzacions i la seva independència legal. Així, a les municipals la coalició serà als pobles i ciutats on s'arribi a acords. En qualsevol estructura territorial i sectorial els acords en els quals no participin les parts afectades no seran vinculants.

En casos de conflicte la Direcció d'EUiA consensuarà amb les assemblees de base les candidatures, tenint en compte els criteris de l'assemblea de base.

5a

**Assemblea
NACIONAL**

5. Balanç del Govern d'Entesa

1.- Introducció

La VII Legislatura, per l'arribada del govern Catalanista i d'Esquerres, va suposar avenços significatius en un sentit progressista respecte a l'etapa de CiU, però la dèbil cultura en governs plurals i de coalició va contribuir al fet que els sorolls tapessin l'acció de govern (Perpinyà, El Carmel, el 3%) i que les diferències es visualitzessin com a conflictes. La pressió dels poders econòmics va ser forta (com per fer fora el conseller Milà) i el "no" d'ERC a l'Estatut va provocar l'avançament electoral.

Les eleccions de l'1 de novembre de 2006 les van tornar a guanyar les esquerres, redistribuint els resultats a favor d'ICV-EUiA, que va créixer en vots i percentatge i va obtenir 12 diputats. Les forces d'esquerres vam reeditar un nou pacte en el Govern d'Entesa Nacional de Progrés. En la declaració política es diu *"Aquesta majoria d'esquerres suposa una nova oportunitat per avançar en la construcció d'un país modern i sostenible, de ciutadans/es lliures que gaudeixen del benestar social, les oportunitats i les llibertats democràtiques i nacionals més plenes (...)* Volem manifestar la més ferma voluntat d'iniciar una llarga etapa d'estabilitat, cohesió social, progrés econòmic, desenvolupament sostenible i ambició nacional".

L'Acord d'Entesa preveu lleis socials, mediambientals i pel desenvolupament de l'autogovern. Del total d'actuacions a realitzar en l'Acord d'Entesa es desprèn la necessitat d'adoptar 63 disposicions normatives. Fins ara, s'han aprovat 21 lleis i se n'estan tramitant 8. En percentatges, han entrat al Parlament el 46% de les iniciatives previstes per a la legislatura¹.

El Govern d'Entesa ha fet alguns passos en l'aplicació de polítiques progressistes en diversos àmbits. Però també existeixen ombres, contradiccions i maneres de fer que generen insatisfacció a gent d'esquerres. La millora de les condicions de vida de la població treballadora necessita un canvi profund en la política econòmica, d'infraestructures, mediambientals i serveis públics per a les persones que massa vegades estan més d'acord amb els agents de la dreta econòmica que no pas amb els sindicats i les organitzacions socials.

A més, cal tenir en compte que una situació econòmica com l'actual i les limitacions en el finançament poden condicionar el desplegament de certes polítiques del pacte d'esquerres. També són molt negatius els po-

1. Dades a 1 d'agost

sicionaments públics com els d'aquells que, des del propi govern o partits de l'Entesa, donen aire a l'oposició i promouen la sociovergència.

Per EUiA, l'acord de les forces d'esquerres és estratègic, sempre que sigui per beneficiar a la majoria de la població treballadora. Les polítiques de l'Acord d'Entesa és el nostre compromís i les veritables línies vermelles per EUiA. El nostre objectiu és el compliment de l'Acord d'Entesa (<http://www.euia.cat/doc/1216371207005.pdf>), un Pacte amb molt recorregut encara i que, gràcies a les possibilitats que dona el seu desenvolupament, el considerem de llarga durada. Durant la resta de la legislatura aprofundirem i contribuïrem en aquest desenvolupament. És en aquest sentit que EUiA no comparteix la dinàmica viscuda de cercar pactes nacionals amb l'oposició de dretes. El govern de Catalunya ha d'establir més complicitats socials amb l'acció de govern per desplegar l'Acord d'Entesa.

EUiA considera imprescindible que, un cop finalitzats els congressos d'ERC, PSC, EUiA i ICV, es convoqui una reunió de la comissió de seguiment de l'Acord d'Entesa per avaluar l'estat d'aplicació de l'acord, impulsar la segona part de la legislatura i prioritzar objectius.

2.- Què cal fer en els propers dos anys?

Les prioritats per EUiA són les polítiques socials. Els recursos i les inversions en infraestructures (i no només en carreteres), recerca i investigació, habitatge i serveis socials són un encert, però han de complementar-se amb les necessàries partides i inversions en educació, salut i medi ambient. Les polítiques socials i mediambientals, l'ampliació de l'autogovern i de la qualitat democràtica, les polítiques industrials i d'ocupació han de continuar sent el full de ruta del govern.

Les lleis aprovades fins ara són molt importants, lleis com la de serveis socials, la del dret a l'habitatge, la de l'Agència Tributària de Catalunya, la del Memorial Democràtic, la dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista, la del Consell de Relacions Laborals, la llei de seguretat industrial, la llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, la de l'Institut Català de la Pau, la llei de barris, etc. Però queden dos anys de legislatura i cal prioritzar per aconseguir culminar el compromís programàtic que és l'Acord d'Entesa. Per això, EUiA proposem:

2.1.- Complir l'Acord d'Entesa està per sobre de qualsevol equilibri pressupostari

El ritme iniciat a l'anterior legislatura, durant la qual la despesa social va incrementar-se un 50%, ara no es manté. EUiA ja alertava que el model de creixement no podia dependre tant del sector de la construcció i que els ingressos públics havien d'incrementar-se per la via de la progressivitat fiscal i el recurs a l'endeutament. Ara que els recursos fiscals derivats de l'habitatge van a menys, no pot ser que la despesa pública i social es vegi afectada negativament i que la crisi la paguin les classes més desafavorides.

La crisi no la poden pagar els treballadors/es, i una vegada suprimit l'impost sobre patrimonis els avantatges fiscals no poden ser unidireccionals cap als que més tenen.

2.2.- Les polítiques socials com a eix vertebrador de l'Acord d'Entesa

Les polítiques socials com a eix de l'Acord d'Entesa han de tenir un fort impuls durant la resta de legislatura. Dotar de la motxilla econòmica necessària la llei de serveis socials és imprescindible per desenvolupar-la si no se'n vol fer paper mullat. A més, el desenvolupament del tercer sector és una de les oportunitats per a la creació de llocs de treball i la garantia que una resposta social no es converteixi en negoci per a uns quants a costa dels impostos de tothom.

2.3.- Política industrial. Treball segur i de qualitat

Cal fomentar la política industrial de tipus productiu, de qualitat, sostenible, estable i integrada i integradora, tant socialment com al territori, que crea riquesa i llocs de treball. Respecte les deslocalitzacions, s'ha de regular la sortida de les empreses que volen deixar Catalunya després d'esgotar subvencions i aprofitar-se de la venda especulativa dels terrenys. Però com a política preventiva contra la crisi i les deslocalitzacions també s'ha de crear un potent teixit industrial basat en les noves tecnologies i en l'alta qualificació de la mà d'obra, com a garantia de permanència, i el sector públic ha de recuperar el seu paper actiu d'empresari.

S'han produït avenços en la reducció de la sinistralitat laboral, acompanyats, també, per la nostra pressió i la de la ILP de CCOO de la construcció. EUiA ha portat una iniciativa al Parlament per tal que el govern central doti de més competències els tècnics habilitats i puguin ser més eficaços contra els accidents de treball. Però a més, ara es tracta d'anar més enllà dels sinistres i situar la salut al món del treball, actuant sobre

les seves qualitats, condicions, horaris, sous, reconeixement, equips i estímuls, equitat, estabilitat i gratificació social i empresarial.

2.4.- Més escola pública, gratuïta, de qualitat, laica i coeducativa.

El Pacte Nacional per l'Educació significa un avenç per superar el model de dualització de la doble xarxa. És una oportunitat de millorar la situació que s'ha vist qüestionada per les bases de la llei i l'actitud de la Conselleria, fortament contestades per tots els sectors educatius i pel nostre grup parlamentari, pel que podrien suposar d'intent de privatització i perquè, encara, no s'hi preveu que la religió surti de les escoles. Les polítiques i els recursos per avançar en l'escola pública, laica i de qualitat continuen sent el nostre objectiu en el Govern d'Entesa.

El dret universal a l'educació i del alumnat a ser escolaritzats no s'ha de veure condicionat per fórmules opaques que poden fomentar la discriminació. EUiA vetllarà perquè l'actual sistema d'educació no tingui trets segregacionistes amb la ciutadania nouvinguda a Catalunya.

2.5.- Més salut pública

La forta pressió que pateix el nostre sistema sanitari necessita mesures correctores. La falta de personal, el canvis a la societat i la cultura del consum, fan que les tensions es traslladin a un sistema massa hospitalitzat on les urgències es col·lapsen per visites rutinàries, es mantenen llistes d'espera, la despesa farmacèutica del sistema és excessiva i les condicions de treball no són les adequades. Canviar aquesta situació, precisa les inversions necessàries.

El copagament, la mutualització i altres sortides privatitzadores no són la recepta d'EUiA. La necessària reforma del sistema no s'ha de fer reduint serveis públics, sinó racionalitzant-los. S'han de potenciar els Centres d'Atenció Primària i els metges de família.

L'augment de la població en el darrers anys, fins arribar a 7,5 milions de persones amb targeta sanitària, ens dóna l'abast de les necessitats que té el nostre país. Si durant aquests anys l'arribada de treballadors/es d'altres parts del món ha servit per assolir unes xifres de creixement a Catalunya superiors a les europees, ara, aquesta realitat, sense fortes inversions socials, podria alimentar les actituds xenòfobes d'alguns que només els volen com a mà d'obra i no com a persones amb drets i amb deures.

2.6.- Habitatge, planificació territorial i infraestructures

En habitatge, la principal acció a destacar ha estat l'aprovació de la llei del dret a l'habitatge. Aquesta llei significa un canvi radical en les obligacions dels poders públics per garantir el dret a un habitatge digne i assequible i fa del dret a l'habitatge un servei d'interès general. Per desplegar la llei s'hi han inclòs més d'una vintena de reglaments. La seva aprovació va ser precedida de la signatura del Pacte Nacional per l'Habitatge, el qual va ser emprat pels sectors més conservadors de la patronal, col·legis professionals i partits dretans per retallar aspectes fonamentals de la llei o incloure-hi esmenes que dilueixen la seva aplicació.

La política de transports i infraestructures del Govern d'Entesa, a part de les actuacions innegables per enfortir el transport públic, pateix encara d'indefinió de model, ja que combina una forta aposta pel transport ferroviari com a eix vertebrador del desenvolupament del futur del transport a Catalunya amb un clar continuisme en matèria d'autovies i autopistes. El fet de convertir l'alta velocitat en impulsora de la renovació ferroviària pot comportar –sense les inversions suficients– un endarreriment en la xarxa convencional i, si no es corregeix, una desconexió dels petits i mitjans nuclis de població que no pertanyen a la primera corona de Barcelona.

EUiA continuarà oposant-se i mobilitzant-se contra projectes contraris al nostre model de desenvolupament, com Bracons, la MAT, el Quart Cinturó o el Túnel d'Horta. Les responsabilitats de govern no han d'impedir la mobilització per defensar el nostre programa

L'esforç de connexió per a tots els pobles de Catalunya –mitjançant el transport col·lectiu per carretera– pot desequilibrar encara més cap als mitjans tradicionals de consum de combustibles fòssils.

Els plans sectorials inclosos en els plans territorials inclouen importants esforços planificadors en mobilitat, transport, zones de muntanya, costes, paisatge, etc. Malgrat això, el model de desenvolupament i de creixement econòmic del govern no ha variat substancialment del model desenvolupat pels governs convergents. Podríem parlar de continuisme en aquestes qüestions claus que creiem que cal superar.

2.7.- Estendre a tota l'acció de govern el concepte de sostenibilitat

El Govern d'Entesa ha avançat en polítiques mediambientals, però cal estendre a tota l'acció de govern el concepte de sostenibilitat en el sentit més ampli: considerar globalment les qüestions ambientals, econòmi-

ques i socials. Cal posicionar Catalunya al capdavant d'aquest procés generalitzat per garantir la viabilitat del propi sistema i el ple desenvolupament de la societat.

El Departament de Medi Ambient ha de mantenir un debat transversal constant amb el moviment ecologista, per tal de cercar punts de consens i participació.

2.7.- Les dones, subjectes de ple dret en una acció de govern

El balanç de les polítiques de dones en l'acció del govern és molt positiu. El govern, a través de l'Institut Català de les Dones, no només ha desplegat forces iniciatives, sinó que ha situat les dones no com a elements passius de la societat, sinó com a subjectes de ple dret. S'ha posat èmfasi en la transversalitat i l'aplicació pràctica de la perspectiva de gènere a l'acció del govern, que es reflecteix en àmbits tan diferents com **cooperació, joventut, innovació, mobilitat, habitatge, educació, seguretat, immigració o urbanisme**. En cadascun d'aquests àmbits, s'han tingut en compte les necessitats específiques de les dones i s'han incorporat accions positives a favor seu. S'ha fet un reconeixement al paper de les associacions de dones en cadascun dels seus àmbits d'actuació i en cada territori i s'ha revitalitzat el Consell Nacional de Dones de Catalunya. El Parlament ha aprovat la llei dels drets de les dones per l'eradicació de la violència masclista i està en debat la llei per un nou pacte de ciutadania entre dones i homes.

2.8.- Donar més informació, comunicar millor, garantir més participació

(<http://www.euia.cat/doc/1216371558425.pdf>)

El Govern d'Entesa ha de garantir la informació de les coses que fa, ja que és molt important que la gent i les entitats coneguin els avenços en les polítiques. També és important comunicar millor des del govern i les conselleries (l'exemple del tractament de la sequera és l'exemple de les coses que no s'han de fer).

Impulsarem que la coalició elabori una pàgina web amb les accions de govern i espais de participació i de reflexió.

En matèria de participació, durant els últims 4 anys s'ha impulsat una política innovadora de promoció d'aquesta a nivell local i nacional. El Pla de Participació 2008-2010 ha de concretar les accions previstes per incrementar la participació de la ciutadania en la definició de les polítiques públiques.

Un repte important és promoure una nova cultura del territori, tenint en compte les polítiques que provoquen impactes territorials i les resistències que desperten.

2.9.- Polítiques de seguretat

EUiA va defensar, després del resultat electoral, una tercera conselleria social per a ICV-EUiA. En diverses ocasions, hem valorat que el fet que la coalició assumís la responsabilitat d'Interior genera rebuig a una part de la nostra base electoral i a espais de gent jove. Com a element negatiu, cal constatar que la policia autonòmica ha tingut algunes actuacions desproporcionades. EUiA entén que el diàleg és una eina de seguretat molt més efectiva que la repressió per tal de solucionar els conflictes.

2.10.- Memòria Històrica

El govern ha liderat la recuperació de la memòria històrica (a l'avantguarda de tot l'Estat) amb l'aprovació de la llei del memorial democràtic i la futura llei de fosses, la dignificació i la senyalització d'espais i les ajudes a la divulgació de la història. El repte que ara ha d'assumir el Govern d'Entesa és l'anul·lació dels judicis sumaríssims de totes les persones represaliades, inclòs el que va condemnar el President Lluís Companys.

2.11.- Compromís per la Pau

La creació de l'Institut de la Pau ens situa al capdavant de les polítiques públiques de pau al món. En un món globalitzat amb diverses guerres, nous conflictes i l'increment de la cursa d'armaments és molt important promoure els valors i la cultura de la pau i contribuir a la solució de conflictes.

2.12.- Compliment de l'Estatut

L'Estatut és una llei que obliga Generalitat de Catalunya i administració de l'estat espanyol. El desenvolupament del seu articulat i el finançament s'han de complir. El govern català ha fet la seva feina i cal donar tot el nostre suport per a l'èxit de la negociació.

2.13.- Algunes conclusions més sobre l'acció de govern

- Per EUiA, és fonamental que el Govern de l'Entesa replantegi la política fiscal i pressupostària, amb l'objectiu decidit d'assolir la convergència en despesa social amb la UE-15. Per tal d'aconseguir això, és necessària una política fiscal més progressiva i el recurs al dèficit públic.

- El Govern d'Entesa continua desenvolupant polítiques progressistes que van començar l'anterior legislatura. Tot i que aquestes polítiques no suposen una autèntica transformació social de fons, contribueixen a millorar les condicions de vida de la ciutadania i representen canvis importants respecte a l'època de govern de CiU.
- Aquesta legislatura presenta, també, ombres i contradiccions, i fins i tot qüestions que, si s'aprofundissin, podrien implicar retrocessos significatius. És el cas de la política fiscal, les propostes privatitzadores en educació i salut (privatització estesa també a altres àmbits de l'activitat pública i als mètodes de desenvolupament d'aquesta) i el manteniment de la pobresa.
- Impulsar un pacte per a la modernització ecològica que permeti involucrar els agents socials i econòmics en l'assumpció d'aquest procés de desenvolupament sostenible; impulsar una estratègia d'estalvi i eficiència energètica; promoure més les energies renovables i oposició a la prolongació de la vida útil de les centrals nuclears; fomentar la nova cultura de l'aigua.
- Els pactes i les lleis sobre immigració han d'estar guiades per una política en favor del reconeixement de la ciutadania per garantir tots els drets i tots els deures dels nous catalans/es arribats d'altres indrets del món. EUiA no acompanyarà polítiques restrictives de drets, ni cap legislació que situï la persona immigrada només com a mà d'obra, ni tampoc contractes per a la integració.
- És necessari un pla de finançament satisfactori per a les universitats catalanes (Pla d'Inversions 2007-2012), completar la implantació del mapa de llars d'infants públiques i regular l'obertura dels centres educatius més enllà dels horaris lectius (col·laboració municipal). També cal fer efectiva la progressiva socialització i reutilització dels llibres de text.
- Cal una major combativitat del govern pel que fa a les deslocalitzacions o les ERE, que són temes que posen de manifest que no tots els components de l'Entesa tenen clara la defensa de la gent treballadora com a eix vertebrador de les seves polítiques.
- EUiA no participarà en reformes en el sistema electoral a Catalunya que no suposin una millora de la proporcionalitat del vot.

- EUIA aposta pel compliment de l'Acord d'Entesa. Davant de propostes regressives que proclamen el retorn de CiU al govern en coalicions amb el PSC o ERC, nosaltres apostem de manera decidida per la continuïtat del Govern de l'Entesa i per un gir d'esquerres en el Govern de l'Entesa.

Nota: la ponència va acceptar, davant del plenari, la celebració d'una Conferència Nacional per a la primavera (si és possible) sobre la crisi econòmica.

5a

Assemblea
NACIONAL

mblea document final de la 5a A
de la 5a Assemblea Nacional o

